Nr. 58. Sobota, 12. Marca 1887. Rok 77.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej„, otrzymnją cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cnt., drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują: w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Rue des St· Peres 84

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 5 marca b. r. inżynierowi Ferdynandowi Mannlicher w Wiedniu, w uznaniu jego zasług przy uzbrojeniu armii, nadać najmiłościwiej order żelaznej korony trzeciej klasy z uwolnieniem od taksy.

Pan Minister spraw wewnętrznych przeniósł c. k. starostę Antoniego Jaegermanna z Tłumacza do Stanisławowa.

Lwowski c. k. wyższy sąd krajowy nadał kancelíście c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie, Karolowi Budkowskiemu, posadę adjunkta kancelaryjnego c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie.

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie zamianował kancelistą przy c. k. sądzie powiatowym w Bochni, Maryana Ludwika Ramoszyńskiego, podoficera rachunkowego I klasy przy c. k. pułku piechoty nr. 58 w Stanisławowie.

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu zamianowało prowizorycznego kancelistę c. k. Namiestnictwa, Michała Krzyszpina, kancelistą galicyjskiej c. k. Prokuratoryi skarbu.

Obwieszczenie.

Reskryptem z 3 grudnia 1886 l. 27089, udzieliło wys. c. k. Ministerstwo handlu i król. węg. Ministerstwo dla handlu, przemysłu i rolnictwa, Janowi Starcericowi, c. k. nadporucznikowi w Przemyślu, wyłącznego przywileju na elektro-automatyczną wskazówkę z prawem pierwszeństwa od dnia 5 lipca 1886 r. pod wszystkiemi warunkami i ze wszystkiemi skutkami Najw. ces. patentu z 15 sierpnia 1852 r.

Co się do publicznej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Termin wyznaczony do reambulacyi kolei lokalnej Dębica-Nadbrzezie na terytoryum powiatu tarnobrzeskiego, ogłoszony w części urzędowej nr. 56 *Gazety Lwowskiej* odwołuje się niniejszem do dalszego zarządzenia.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.
Lwów, 11 marca 1887.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 12 marca.

Cała poważna prasa francuska zajęła się w tej chwili kwestyą postawy i przyszłej polityki Włoch. Powiedzieliśmy, że prasa ta jest poważną, nie przeszkadza to jednak, iż używa w tej sprawie takich argumentów i takie wypowiada podejrzenia, które nie licują bynajmniej ze stanowiskiem poważnych organów. Do takich naprzykład argumentów zaliczyć trzeba twierdzenie, że podyktowana względami na własne stosunki, ugoda rządu niemieckiego z Watykanem, jest niebezpieczeństwem dla niepodległości Włoch. Francuzi nie chcą widzieć konieczności zakończenia walki kulturnej w Niemczech, ale pragnęliby wmówić we Włochów, iż zostali lub zostaną zdradzeni w nowem przymierzu. Z tego tylko punktu widzenia ocenia prasa francuska i najświeższe przesilenie ministeryalne we Włoszech. Gdyby choć trochę prawdopodobieństwa miały te podejrzenia, trzebaby uwierzyć, że całe Włochy rozpadły się na dwa wielkie obozy. Według opinii francuskiej, jeden obóz wytwarza prąd przyjazny Niemcom; reprezentantami jego są oczywiście Depretis i hr. Robilant. Drugi obóz nazwany jest włoskim narodowym, lubo z całego tonu widać, że gdyby otwarciej mówiono, nazwanoby go obozem zwolenników francuskich. Otóż co do tych obozów, to komu tylko znane są najświeższe dzieje Włoch, ten wie dobrze, iż oprócz wielkiego stronnictwa narodowego we Włoszech, sprzecznego może w niektórych kwestyach mniejszego znaczenia, istnieją jedynie frakcye opozycyjne, które jednak nie manifestowały swych sympatyj dla Francyi, które nawet w swoim czasie najgłośniej się oburzały, gdy Francya zabierała Tunis i gdy zachodziły starcia na owem terytoryum pomiędzy obywatelami włoskimi a wojskowymi armii francuskiej.

Nie o wiele więcej mają uzasadnienia, rzucone świeżo pytania z Francyi, na jakich warunkach zawierają Włochy ponowne aliansy i czy nie przeciw Francyi? Powodów tych zapytań szukać należy chyba w obawie, czego zresztą utaić nie mogą dzienniki francuskie. Rząd francuski niepokoi się, brak mu bowiem programu politycznego, który posiadają Włochy. Dalszym zarzutem, zwróconym ciągle przeciw dzisiejszym kierownikom polityki włoskiej jest, że Włochy zawierają przymierze zaczepno-odporne, że w tem zatem tkwi groźba dla Francyi. Czy w istocie tak jest, o tem dotychczas rząd włoski nie uczynił wzmianki, a zapewne nie będzie jej nawet i w oczekiwanych deklaracyach w parlamencie. Z tego domysł bliski, że politycznym sferom republiki francuskiej nie tyle idzie o dotarcie do istotnej treści aliansów, ile raczej o przekonanie Włochów i rządu ich, że źle robią, że przymierza są zgubne, a zatem i polityka na nich oparta może się stać klęską dla Włoch. Są to wszystko usiłowania, ażeby za cenę pięknych frazesów pozyskać alianta, którego czynami pozyskać niepodobna, ponieważ ich nie ma. Pierwszym takim czynem ze strony republiki, o który zresztą dawno wołali roztropniejsi, byłoby utrwalenie rządu, położenie kresu wichrzeniom radykalnym, lecz dopóki tego nie ma we Francyi, dopóty prawdopodobnie żaden z rządów, a zatem i włoski, nie zechce wchodzić w układy z gabinetami francuskiemi, których istnienie kończy się w okresie kilku miesięcy lub najwyżej roku.

Sprawy krajowe.

(*Szkoła ślusarska w Świątnikach*).

Na otrzymane od Rządu zapytania w sprawie przyczynienia się kraju do kosztów założenia i utrzymania fachowej szkoły ślusarskiej w Świątnikach w powiecie wielickim, Wydział krajowy odpowiedział, że wstawia na cel powyższy na r. 1887 kwotę 3000 złr. Zastrzegł się jednak przytem Wydział krajowy przeciw wkładaniu na kraj połowy kosztów utrzymania szkoły, coby zdaniem jego stanowiło precedens, niezgodny z postępowaniem Rządu w innych prowincyach przy zakładaniu szkół fachowych. Na tę deklaracyę otrzymał Wydział krajowy następującą odpowiedź od Rządu:

Żądanie ze strony Rządu zasiłku krajowego na koszta utrzymania szkoły ślusarskiej w Świątnikach nie stanowi nowego precedensu, wrzekomo sprzecznego z dotychczasowem postępowaniem Rządu w sprawach tego rodzaju. Podobne roczne zasiłki na koszta państwowych szkół przemysłowych i fachowych uiszczane są w wielu wypadkach z odnośnych funduszów krajowych, jak n. p. przez dolno-austryacki Wydział krajowy dla szkoły fachowej w Karlstein, przez szląski Wydział krajowy dla szkół fachowych w Würbenthal i Jägerndorf i t. d. W skutek udzielenia takich zasiłków, odnośne Wydziały krajowe uprawnione zostają do wysyłania delegatów swoich do komitetu szkolnego subwencyonowanej szkoły. Zresztą zaznaczył p. Minister wyznań i oświecenia, że w reskrypcie swoim nie żądał bynajmniej stosownego przyczyniania się kraju do rocznych ogólnych kosztów utrzymania szkoło świątnickiej, składających się w pierwszym rzędzie z kosztów utrzymania personalu nauczycielskiego, a dopiero w drugim rzędzie, w znacznie mniejszym wymiarze, z kosztów zarządu, dostar-

4)

Między Warszawą a Puławami.

(Ciąg dalszy.)

Ułożenie konstytucyi w owych czasach i w danych warunkach nie było zaiste tak łatwem zadaniem. Trudnem też było zadanie trzech ludzi, co w 120 artykułach ujęli statut konstytucyjny królestwa, zadanie bez wzoru i precedensu. Żaden kraj na kontynencie nie posiadał naówczas form konstytucyjnych. Ludwik XVIII przygotowywał kartę dla Francyi. Ci trzej autorowie, przejęci byli duchem wielkiego sejmu i jego tradycyą. Czartoryski stawiał ciągle przed oczy cesarza Aleksandra, powrót do zasad 3 maja. Zasady te przyjmował Aleksander I dla Litwy przed kampanią 1812 r. — tem bardziej zgadzał się na nie dla Polski w r. 1814, że w tem uszanowaniu drogiej dla narodu pamiątki upatrywał swą wyższość nad narzucającym obce prawa i formy Napoleonem.

Jeśli prawdziwem jest przypuszczenie, że konstytucyę 3 maja zredagował ostatecznie Linowski, z pod tego samego pióra wyszła konstytucya Polski kongresowej. A jednak nie była ona tamtej plagiatem. Odkładała na później dalsze rozwijanie reform społecznych w duchu 3 maja, wzięła za podstawę to, co pod tym względem przeprowadziły rządy pruskie i czasy Księstwa Warszawskiego, a ograniczyła się na głównem staraniu, aby jasno określić stosunek autonomiczny w obec Rossyi, a jednak, aby zbytecznie nie rozszerzyć zakresu sejmu. Dlatego sesye raz co dwa lata z określonym terminem; widoczna w tem przezorność przed wrodzoną pochopnością do sejmikowania. Ordynacya wyborcza do sejmu była uznaniem zasad równouprawnienia dla wszystkich stanów, z gwarancyą atoli własności nieruchomej i pewnym censusem. Więc było to zerwaniem z monopolem szlacheckim, zgodne z duchem 3 maja, a zarazem zdrowe pojęcie społeczne. Senat uzupełniający się na własne przedstawienie za nominacyą króla. Dlaczego nie oparty na prawie dziedziczności? Może z obawy przed duchem możnowładztwa, który także wiódł do anarchizmu; skład senatu przez całe piętnaście lat istnienia konstytucyi okazał, że ten proceder był stosowny, bo powoływał ludzi poważnego stanowiska i rzetelnych zasług.

W dwadzieścia cztery lat odłam kraju otrzymał odłam tej konstytucyi, której pamięć naród umiłował, a której wartość w całej Europie podówczas oceniano. Twórcy jej umieli się nagiąć do danych warunków, a to co na wysoką skalę dla wielkiej projektowano Polski, to w kraju o czteromilionowej ludności miało stać się podstawą stopniowego rozwoju i dorobku.

Na Królestwo kongresowe powołać się możemy, ilekroć nam mówią, że polska społeczność sama rządzić się, sądzić i zagospodarować niezdolna. Pocieszający to, choć krótki epizod, po długich dziejach bezrządu i nieporadności. Tu znaleźli się pierwszorzędni ludzie do administracyi, finansów, spraw ekonomicznych, sądownictwa, wojskowości pedagogii. A nietylko zwierzchnicy lecz i szeregowcy. Dziwnie przeistacza się natura społeczeństwa. Gdy dawniej lubiono urzędy *otium cum dignitate* a cała republikańska szlachta dba o tytuł bez obowiązku, tu powstaje nowy stan urzędniczy, karny, sprężysty i ścisły, a władzy nie używający, jak to częstokroć w biurokracyi polskiej bywa dla wyszukania trudności i ciężenia nią innym, ale na pożytek dobra ogółu i rozwój stosunków. W miejsce tak podupadłej dawnej palestry polskiej, wytwarza się stan sędziowski poważny, zacny, światły.

Kraj zniszczony i wyczerpany wojną i organizacyą w celach wojskowych wyłącznie za Księstwa Warszawskiego, wnet rozwija się, kwitnie i nie tylko dorównywa ale prześciga inne kraje środkowo europejskie. Musiał tu być jakiś zaród i zdrowe rzucone ziarno, które teraz zeszło; tem ziarnem były niewątpliwie te szlachetne myśli i ta cnota publiczna, która znamionowała prawodawców wielkiego sejmu.

Czego brakło tak wówczas jak teraz, to szkoły politycznej, to ludzi i stronnictw, coby z programem w ręku stali na czatach i całość położenia obejmowali z poglądem w przyszłość. Jeśli brak dyplomatycznej przezorności i zręczności, słusznie zarzucają tym co podjęli się układów z obcemi dworami podczas wielkiego sejmu, to i w Polsce kongresowej ten sam brak idei stanu, któraby wcześnie bronić i strzedz umiała, tego co uzyskano, czy gdy ścieśnienia i zamachy szły z góry, z zewnątrz, czy gdy ferment wewnętrzny wzbierał.

Jeden książę Adam dorósł do tej miary męża stanu, on był twórcą tego królestwa, znał Rossyę i europejskie stosunki, miał pogląd i stanowisko sięgające poza tę lub inną dykasteryę ministeryalną, lecz sprowadzony do roli biernej, oderwany od swego dzieła, postawiony poza obrębem spraw rządowych, nie dał się przerzucić do opozycyi, stanął na uboczu, zasiadł w senacie. Siła atoli i wpływ jego osoby, jego imienia, jego poglądu i doświadczeń, nie była zużytkowana; a ufność kraju od początku osłabła, gdy to imię będące sztandarem pominięto. Przewidywał on zgubne następstwa połowiczności, ostrzegał nie kraj, w którym chciał budzić i utrzymywać ufność, ale wcześnie cesarza Aleksandra, jak zgubnym być może dla charakteru polskiego gwałtowny temperament W. księcia Konstantego.

Firma Zajączka dla opinii kraju wystarczyć nie mogła. Mimo uciętej pod Możajskiem nogi, patryotyzm jego był podejrzywany a charakter zmienny. Skorzystał on z niewoli rossyjskiej, aby sobie utorować w Petersburgu drogę do wyniesienia. Konspirator i terrorysta z powstania kościuszkowskiego, stawał w r. 1809 po stronie generałów francuskich przeciw księciu Józefowi, a po stronie dyplomatow rossyjskich i W. księcia Konstantego przed kongresem przeciw księciu Adamowi. Błąd ten często ponawiają obce rządy, że wybierają ludzi krańcowych i zmiennych, w mniemaniu, iż przez nich zabezpieczą się od skrajnych kierunków i niespokojnych żywiołów, i wynoszą zużytych konspiratorów lub zdepopularyzowanych trybunów, aby ominąć mężów wypróbowanych i niezłomnych.

Mimo tych antecedencyj Zajączek miał przymioty i zasługiwał na poparcie. Znalazł je ze strony księcia Adama tak w obec kraju, jak w obec cesarza, choć domowi Czartory-

czania środków naukowych, narzędzi i materyału robót i t. d., lecz ograniczył żądanie zasiłku krajowego tylko do kosztów zarządu i wydatków na środki naukowe.

Według przypuszczalnego obliczenia, sporządzonego przez inspektora szkół przemysłowych, profesora Hauffego, wyniosą koszta pierwszego urządzenia szkoły ślusarskiej w Świątnikach 3.575 złr., a wydatki na zakupienie środków naukowych i koszta zarządu 600 złr., połowa zaś sumy tych kosztów (4.175 złr.) wynosić będzie 2087 złr. 50 ct.

Pau Minister oświecenia z zadowoleniem stwierdza, że Wydział krajowy przeznaczył w pierwszym roku dla szkoły ślusarskiej w Świątnikach nietylko kwotę powyższą, lecz nadto jeszcze o 912 zł. 50 ct więcej. Nadwyżka z zasiłku wyznaczonego przez Wydział krajowy po nad rzeczywiste tegoroczne wymogi tej szkoły, zapisaną zostanie na rzecz funduszu krajowego w rachunku roku przyszłego.

Celem stanowczego uregulowania sprawy przyczyniania się innych czynników do pokrycia potrzeb szkoły ślusarskiej w Świątnikach, pan Minister oświecenia pragnąc ile możności uczynić zadość życzeniom Wydziału krajowego, zamierza zastosować następujące postanowienia:

1. Do pokrycia ogólnych kosztów pierwszego urządzenia i uposażenia szkoły przyczyni się kraj zasiłkiem aż do wysokości połowy tych kosztów. Wobec faktu, że szczegółowy program urządzenia szkoły ma być dopiero sporządzony, a w program uposażenia przyjęte będzie zażądane przez Wydział krajowy ustawienie większego motoru parowego z transmisyą, ogólna cyfra kosztów powyższych podniesie się w porównaniu z kwotą przyjętą pierwotnie za podstawę (6500 zł.) o kwotę około 1000 zł. Koszta te jednak rozłożone zostaną na 3 lata.

2. Wydział wyznaczy zasiłek roczny na koszta zakupna środków naukowych i na koszta zarządu a to w wysokości najmniej $1/3$ rocznych wymogów. Sposób wypłaty zasiłków zostanie później osobno unormowany.

W skutek wskazanych pod 1), 2) podstaw umowy, z Wydziałem krajowym zawrzeć się mającej, nie ulegają żadnej zmianie już przedtem w rachubę wzięte świadczenia, co do dostarczenia potrzebnego lokalu szkolnego, oraz oświetlenia, opalenia i czyszczenia tego lokalu. Świadczenia te poniesione być mają przez gminę Świątniki, ewentualnie także przez inne czynniki.

Wychodząc z zapatrywania, że będzie to odpowiadać celowi, jeżeli urządzenie i zorganizowanie zakładu, wprowadzenie mechanicznego obrotu, urządzenie warsztatów, oraz wprowadzenie przyszłego kierownika i personalu nauczycielskiego w zakres obowiązków zostanie przygotowane i przeprowadzone przez dzielnego znawcę fachowego; wyszle p. Minister do Świątnik inżyniera F. Maiera, który przy urządzeniu szkoły ślusarskiej w Steyr okazał się tak odpowiednią siłą, że z wszelką otuchą mogą mu być powierzone powyżej wskazane czynności przygotowawcze co do szkoły ślusarskiej w Świątnikach.

Zadanie inżyniera Maiera jest według udzielonych mu poleceń następujące;

a) Ma on postarać się o bezzwłoczne dostarczenie, według możności, jak najodpowiedniejszego lokalu na prowizoryczne pomieszczenie zakładu, dalej studyować kwestyę stosownego pomieszczcnia szkoły i przedłożyć Ministerstwu oświecenia wnioski, wynikające ze zbadania lokalnego stanu rzeczy, mianowicie co do kwestyi', czy należy wystawić nowy budynek, lub czy przez adaptacyą uzyskać można odpowiedni budynek szkolny, przy czem także mają być dołączone kosztorysy.

b) Na podstawie studyów, przeprowadzonych co do przemysłu domowego w Świątnikach ma inżynier Maier ułożyć szczegółowy program urządzenia zakładu, względnie zakupna potrzebnych maszyn, narzędzi, środków naukowych i t. d., przedłożyć ten program za pośrednictwem inspektora Hauffego Ministerstwu oświecenia do zatwierdzenia, a następnie, w miarę dostarczonych środków pieniężnych, zarządzić zakupno i przeprowadzić urządzenie zakładu.

c) Dalszem zadaniem inżyniera Maiera będzie ułożyć prowizoryczny plan nauki i przedłożyć statut i plan Ministerstwu oświecenia.

Co do kierownika założyć się mającej szkoły ślusarskiej w Świątnikach, Pan Minister oświecenia oznajmił, że posadę tę powierzyć zamierza osobistości, któraby zupełnie odpowiadała wymogom lokalnych stosunków. Pan Minister okazuje się skłonnym do ustanowienia kierownikiem zaproponowanego przez Wydział krajowy kandydata, Kazimierza Bruchnalskiego, obecnego asystenta szkoły politechnicznej we Lwowie.

Ponieważ jednak okazuje się bezwarunkowo potrzebnem, aby przyszły kierownik szkoły ślusarskiej w Świątnikach posiadał z jednej strony ile możności rozległe techniczne doświadczenie, a z drugiej strony zapoznał się w sposób wystarczający z nauką warsztatową, przeto Pan Minister zamierza przydzielić pomienionego kandydata, celem rozszerzenia jego wiadomości na czas krótki do szkół fachowych w Steyr i Königrätz, oraz do wiedeńskiego technologicznego muzeum przemysłowego (do trzeciej sekcyi). W każdym razie potrzebnem est. aby najpierw inspektor Hauffe poznał osobiście kandydata przez Wydział krajowy proponowanego.

Propozycyę Wydziału krajowego względem udzielenia Kazimierzowi Bruchnalskiemu subwencyi na podróż do Wiednia Pan Minister przyjął z tym dodatkiem, że asystent Bruchnalski winien, w razie potrzeby zaraz w Wiedniu stale pozostać, celem uczęszczania do technologicznego muzeum przemysłowego.

Dalej oznajmił Pan Minister oświecenia, że gotów jest przyznać Wydziałowi krajowemu, o ile i jak długo kraj uiszczać będzie roczne zasiłki na zakupno środków naukowych i na pokrycie wydatków zarządu szkoły ślusarskiej w Świątnikach, prawo wysyłania delegata do komitetu tej szkoły oraz określić to prawo w statucie organizacyjnym zakładu. Plan nauki dla pomienionej szkoły ma być ułożony na podstawie planu nauki wydanego dla szkoły fachowej ślusarskiej w Königrätz z zastosowaniem do lokalnych stosunków w Świątnikach. Pan Minister oświadczył w końcu, że nic nie stoi na przeszkodzie uwzględnieniu wyrażonego przez Wydział krajowy życzenia, aby do programu nauki szkoły ślusarskiej w Świątnikach wziętą została nauka kupieckiej buchalteryi i korespondencyi, tudzież nauka języka niemieckiego i polskiego, oraz aby przeprowadzony został podział nauki na dzienną i wieczorną.

W obec powyższsgo reskryptu ministeryalnego, otwarcie szkoły ślusarskiej w Świątnikach w tym roku uważać można za zapewnione.

Sprawy parlamentarne.

(*Gl.*) Jeden z odnoszących się do budżetu projektów rządowych, wniesionych na ostatniem posiedzeniu Izby poselskiej, żąda kredytu dodatkowego dla etatu Rady państwa w ilości 11.000 zł. z powodu nadzwyczajnej sesyi delegacyjnej. Ponieważ sesya odbyła się w Peszcie, przeto członkowie Delegacyi Izby wyższej także pobierali dyety i koszta podróży, a przypadło na nich 4200 złr. Na członków Delegacyj krajowych Izby poselskiej przypadły tylko koszta podróży z Wiednia do Pesztu i z powrotem w ilości 2800 złr.; dyety bowiem pobierali i tak, skoro sesya Rady państwa nie była odroczoną, lecz tylko przerwaną. Komorne w hotelu peszteńskim za salę obrad i biura kancelaryi wynosiło 4000 zł.

(*Gl.*) Komisya przemysłowa przedstawiła Izbie poselskiej sprawozdanie o wniosku pos. Mengera w sprawach ograniczenia spoczynku niedzielnego w handlu, przemyśle i rzemiośle.

Ustawa z dnia 8 marca r. 1885, o spoczynku niedzielnym, stała się prawomocną w trzy miesiące po ogłoszeniu, t. j. dnia 11 czerwca tegoż roku; a 28 września, skoro tylko zebrała się Rada państwa po wejściu ustawy w życie, wystąpił pos. Menger z wnioskiem, projektującym zmianę ustawy w duchu ograniczenia spoczynku niedzielnego, i rozwinął na wielką skalę agitacyę petycyjną za swoim wnioskiem. Według sprawozdania komisyi powiodło się posłowi Mengerowi zebrać z wszystkich krajów koronnych 406 petycyj z liczbą podpisów 18.410, a to przeważnie z Czech i Dolnej Austryi. Z Galicyi wymienia sprawozdanie cztery petycye z liczbą podpisów 748; ale sprawozdawcy, pos. Belcredemu, wydarzyła się tu pomyłka, Wyżnicę, bowiem, Starożyniec i sławną z rabina swego Sadogórę zaliczył sprawozdawca do Galicyi, zamiast do Bukowiny. Co sprostowawszy, mamy z Galicyi jednę tylko petycyę na rzecz wniosku Mengera, mianowicie *Petition der israelitischen Handels- und Gewerbetreibenden in Lemberg um Dispensirung von der Sonntagsruhe*, noszącą 509 podpisów — Oddawszy Bukowinie, co się jej należy, mamy ztamtąd 10 petycyj w duchu wniosku Mengera (nie 7, jak wylicza sprawozdanie) z liczbą podpisów 1003 (nie 764).

Agitacya p. Mengera wywołała kontragitacyę, która na jeszcze pokaźniejsze zdobyła się liczby. Z krajów, w których wniosek jego pozyskał najwięcej adherentów, stosunek *pro* a *contra* jest nastepujący: Dolna Austrya dostarczyła za wnioskiem 105 petycyj z 4012 podpisami, przeciw wnioskowi 137 petycyj z 31,565 podpisami; Czechy za wnioskiem 238 petycyj, 9.073 podpisów, przeciw wnioskowi 285 petycyj, 19.586 podpisów; Morawa za wnioskiem 28 petycyj, 1032 podpisów, przeciw wnioskowi 86 petycyj, 6.666 podpisów; Szląsk za wnioskiem 60 petycyj, 1.773 podpisów, przeciw wnioskowi 2 petycye, 159 podpisów. Z Bukowiny wylicza sprawozdanie 12 petycyj z 1414 podpisami przeciw wnioskowi, a najwięcej z Galicyi, gdzie na 313 petycyach jest 265.387 podpisów antimengerowskich. Liczbę tę pewnie także nieco zredukować wypadnie na korzyść Bukowiny i Szląska; gdyż o ile niewzorowa ortografia nazw miejscowości dojść pozwala, nie możemy n. p. Suczawy zaliczać do Galicyi. Ogółem zebrało się przeciw wnioskowi 921 petycyj z liczba podpisów 330.284, w obec których niezwykle małą wydaje się liczba 18.410 podpisów na 406 petycyach za wnioskiem.

Komisya powołuje się na te liczby, dodając, że petycye [illegible] ko zwracają się [illegible] lecz nawet żądają [illegible] wykonawczych, [illegible] cza się przeciw projektowi posła Mengera.

Przeciw niemu atoli inne jeszcze przemawiają motywa, wzięte z samego projektu. Nasamprzód czas między wejściem ustawy w życie a wniesieniem projektu noweli przez posła Mengera, był zbyt krótki, by można było poczynić doświadczenia, któreby zmienienie ustawy dostatecznie motywowały. W trzech miesiącach po prawomocności nie rozpoczyna się zazwyczaj agitacyi przeciw ustawie. Ale co więcej, projekt pos. Meng ra w §. 1 żąda wykluczenia z pod przepisów o spoczynku niedzielnym: *a*) wszystkich rzemiosł; *b*) wszystkich nie fabrycznie prowadzonych procederów produkcyjnych: *c*) wszystkich przedsiębiorstw handlowych. A więc spoczynek niedzielny byłby ograniczony tylko na fabryki i to na te tylko, które dozwalają na przerwę w robocie, inne bowiem są już samą ustawą z pod przepisów o spoczynku niedzielnym wyjęte. I jeszcze więcej. W §. 2 zawiera projekt pos. Mengera przepisy, które są już zawarte bądź w samej ustawie z dnia 8 marca 1885, bądź w innych ustawach — co charakteryzuje cały projekt jego jako wniesiony w celach właściwie nie przedmiotowych. A nakoniec centralista p. Menger żąda uwzględnienia właściwości nietylko każdego procederu, lecz każdej miejscowości, stosownie do życzeń poszczególnych stowarzyszeń w poszczególnych miejscowościach, skutkiem czego każdy proceder w każdej gminie otrzymałby na żądanie osobne rozporządzenie wykonawcze.

Zważywszy to wszystko — powiada sprawozdanie komisyi — a nadto dodawszy, że wniesione przez pos. Mengera petycye, pochodzą w największej części od chlebodawców, nie liczących się z życzeniami i potrzebami pomocników i czeladzi; zważywszy dalej, że przyjęcie wniosku Mengera zachwiałoby w ludności wiarę w trwałość ustaw; zważywszy nakoniec, że petycye przeciw wnioskowi jego stłumiają znaczenie petycyj za wnioskiem, a na domiar żądają ściślejszego wykonywania ustawy, której cel po części jest chybiony zbyt łagodnemi rozporządzeniami wykonawczemi, komisya przemysłowa wnosi:

1. nad wnioskiem p. Mengera przejść do porządku dziennego;

2. uchwalić rezolucye następujące:

„Wzywa się w. Rząd: a) aby starał się o ściśle przegrowadzenie przepisów o spoczynku niedzielnym w rzemiosłach; b) aby poczynił kroki ku zaprowadzeniu spoczynku niedzielnego także w procederze domokrążnym; c) aby zastanowił się, w jakiby sposób zatamować można nieumiarkowany użytek gorących napojów i zaprowadzić ściśłe przestrzeganie spoczynku niedzielnego w procederach właściwych; d) aby wydał rozporządzenia, a względnie wniósł projekty ustaw o zaprowadzeniu i przeprowadzeniu spoczynku niedzielnego, stosownie do obowiązującej ustawy, w monopolach regaliach i poborach państwa (proch, sól, tytoń, stemple, loterya).“

Wypadki w Bułgaryi.

Z Paryża doniesiono drogą telegraficzną do *Neue freie Presse* o wysłaniu okólnika rossyjskiego, który omawia głównie wewnętrzne zajścia w Bułgaryi, obwinia regencyę o dopuszczanie się barbarzyństw i bezprawi, i wyraża zapatrywanie, że cierpliwość mocarstw względem Bułgaryi doszła już do ostatecznych granic. Ten ustęp służyć ma tu do wyjaśnienia pogróżek, zawartych w końcowych słowach znanego artykułu *Journal de St. Petersbourg*.

Według depesz z Sofii do *Pol. Corr.* przedstawiciele Francyi i Wys Porty widzieli się zniewoleni konferować z rządem bułgarskim w sprawie ostatnich zajść w Sylistryi i Ruszczuku, gdy natomiast reprezentanci innych Mocarstw zachowali w tym przedmiocie od samego początku ścisłą rezerwę. Nieprawdą jest tedy, jakoby agenci dyplomatyczni wypowiedzieli regencyi uznanie z powodu jej energicznej akcyi wobec spiskowców, a niemniej bezpodstawnem jest, jakoby uczynili jakikolwiek krok w przeciwnym kierunku. Tylko Riza-bey i agent francuski skomunikowali się w tej sprawie z rządem, upominając go do umiarkowania. W toku rozmowy Riza-bey wstawiał się, aby władze obchodziły się łagodnie z uwięzionymi, i przy tej to sposobności otrzymał zapewnienie, że pogłoski o nieludzkiem obchodzeniu się z pojmanymi spiskowcami nie zasługują zgoła na wiarę.

Do *Revue de l' Orient* donoszą z Konstantynopola: Riza-bej przesłał tu w sprawie rokowań z regencyą bułgarską relacye, podług których odstąpiono stanowczo od zasady, aby żywioły opozycyjne powołane zostały do regencyi lub gabinetu. Co się tyczy ukonstytuowania nowego sobrania, gotową jest regencya przyjąć projekta Porty z pewnemi zastrzeżeniami. W końcu żąda [illegible] cyj. Zanim Porta [illegible] się poinformować [illegible] arstw zachodnich. [illegible] już do Petersburga zapytanie, jakie stanowisko zamierza gabinet rossyjski zająć w tej sprawie.

Przyjęcie nowego c. k. posła na dworze serbskim.

Do *Pol. Corr.* telegrafują z Belgradu: Austro-węgierski poseł, pan Hengelmüller, wręczając dnia 10go b. m. królowi swe listy uwierzytelniające, miał do niego przemowę, w której podniósł, iż Najj. Cesarz i Król Franciszek Józef poruczył mu, aby starał się jak najusilniej utrzymywać i popierać serdeczne i ściśłe stosunki, jakie istnieją pomiędzy Austro-Węgrami i Serbią na korzyść obu sasiednich krajów. Poseł zapewnił króla, iż będąc przejęty doniosłością poruczonej misyi, starać się będzie wszelkiemi siłami, spełnić ją ku zadowoleniu swojego Dostojnego Monarchy.

Król odpowiedział na tę przemowę w tonie nadzwyczaj serdecznym, oświadczając, iż z największem zadowoleniem przyjmuje listy uwierzytelniajace posła przy dworze serbskim. Dalej powiedział król, iż polecenie, dane posłowi przez Najj. Cesarza austryackiego, a które zgodnem jest na wskróś z intencyami królewskiemi, wzruszyło go do głębi. Poseł może być pewnym najlojalniejszego poparcia i współdziałania tak ze strony króla, jak i rządu, w wykonywaniu powierzonego mu zadania, które ma na celu skonsolidowanie i ciągły rozwój wzajemnych stosunków, którym król starał się i stara nadawać zawsze i przy każdej okazyi charakter najszczerszej serdeczności.

Po oficyalnem przyjęciu, król udzielił radcy legacyjnemu Schiesslowi, który przez czas dłuższy zawiadował sprawami poselstwa, wstęgę orderu Orła białego. W uroczystem przyjęciu, które odbyło się z zachowaniem zwykłego w takich razach ceremoniału, brał udział cały personal c. k. poselstwa. Następnie poseł został przedstawiony królowej. W czasie przyjazdu i odjazdu członków poselstwa, muzyka wojskowa grała austryacki hymn ludowy.

Rossya w sprawie bułgarskiej.

Polit. Corresp. podaje z Petersburga następującą korespondencyę:

Ostatnie wiadomości z Bułgaryi wywołały w publiczności rossyjskiej najpierw

---

skich zawsze był niechętny; znalazł je zwłaszcza w rodzinie Zamoyskich, dla której żywił uczucia wdzięczności. Nielicznych jednak miał przyjaciół.

Pałac namiestnikowski, gdzie zamieszkał generał Zajączek, nie stał się centrum żadnego stronnictwa, nie zjednoczył nawet tych, którzy z nim władzę podzielali. Wzbudzał nieufność dla zbyt wielkiej uległości w obec Belwederu, i lekceważenie dla wielu śmieszności, jakie ściągnęła księżna namiestnikowa, odświeżając sztucznie swą młodość i otaczając się zaimprowizowanym dworem. Dworactwo jednych jak szambelan Żaboklicki, serwilizm innych jak Szaniawski, Lubowidzki, Kossecki odstręczały ludzi poważnych i niezawisłych. A byli ministrowie, którzy dbali o tę cenną zawsze dla Polaków niezawisłość, tak wobec Belwederu jak i wobec zamku.

Więcej od porywów gwałtowności W. księcia, misya Nowosilcowa i jego roboty usprawiedliwiały wzmagającą się nieufność. Dawny powiernik i protegowany ks. Adama, zwrócił najpierw ku Czartoryskim tajoną niechęć i stał się w Warszawie pionem tego stronnictwa w Petersburgu, które w przyznanych królestwu atrybucyach i swobodach upatrywało krzywdę i poniżenie dla Rossyi.

Mickiewicz w „Dziadach“, choć niewolny od poetycznej przesady, odgadł przewodnią myśl i pobudkę Nowosilcowa, aby pokonać księcia Adama na jedynem polu działania, które mu pozostało w kuratoryi wileńskiej.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Ludwik Dębicki.

pewne nadzieje, które się następnie przeobraziły w głębokie obawy. Po pierwszem złudzeniu, że znajdujemy się u „początku końca“ i że powstanie w Sylistryi jest prologiem ogólnego ruchu, którego ostatecznym wynikiem będzie obalenie obecnej regencyi, uczuli się nagle wszyscy tem bardziej przygnębieni smutnym losem ofiar sparaliżowanego rokoszu. Opinia publiczna, nadto, zaniepokojona jest żywo przewidywanemi represaliami, które przedsięweźmie regencya bułgarska niewątpliwie nietylko przeciw uczestnikom ruchu, ale i wszystkim, którzy sympatyzowali z tym ruchem. Naturalnie więc, że wszyscy wzrócili pytający wzrok na rząd, pragnąc rozpoznać, jakie stanowisko on zajmie względem najświeższych wypadków. Oczywiście, że nie brakło także ludzi, którzy pragnęli uprzedzić rozwój wypadków, ale gdy jedni upatrywali prawdopodobieństwo rossyjskiej interwencyi, ażeby nie dopuścić innego mocarstwa, znaleźli się i umiarkowani, którzy doradzali tylko demonstracyę dla zastraszenia regencyi, a zatem wysłanie wojsk do Warny

Stało się jednak inaczej. Żadne z przewidywań rozmaitych i życzeń nie zostało spełnione, a stanowisko gabinetu rossyjskiego będzie zapewne i w obecnych warunkach odpowiadało dawniejszym deklaracyom Rossyi i jej rzeczywistym interesom. Rząd rossyjski wie dobrze, do jakiego kresu mógłby być porwany, jeżeliby wysłał choćby tylko nieznaczną siłę zbrojną na terytoryum bułgarskie, przewiduje oraz, że skoro wstąpi na drogę faktycznego wmięszania się, nie będzie już w jego mocy ani wytknąć granic swojej akcyi, ani też zapobiedz akcyi innego jakiego mocarstwa. Rząd carski wie nadto, że skutek odniosłoby tylko zupełne obsadzenie kraju siłami zbrojnemi, a natomiast półśrodki nie tylko że byłyby bezskuteczne, ale stworzyłyby nadto bardzo drażliwą sytuacyę. Z tych przyczyn, rząd carski zdecydowany jest stanowczo wytrwać w dotychczasowej wyczekującej postawie i nie mięszać się zgoła czynnie w sprawy bułgarskie.

W tym duchu zredagowana deklaracya, ogłoszona została w *Prawit. Wiestniku*, i można z tego wnosić, że gabinet rossyjski i po wypadkach w Sylistryi pozostanie wiernym kierunkowi, zakreślonemu jeszcze w komunikacie z grudnia ubiegłego roku. Oświadczył tam rząd, iż gotów użyczyć poparcia wszelkim usiłowaniom, dążącym do przywrócenia legalnego stanu rzeczy, ale nie było tam ani wzmianki, żeby rząd rossyjski na innej podstawie, jak na podstawie obowiązujących traktatów, zamyślał działać. Jednem słowem, Rossya użyje wszelkich środków dyplomatycznych, któremi rozporządza, ażeby doprowadzić jak najprędzej do rozwiązania kwestyi, nie cierpiącej zwłoki. Wystrzegać się natomiast Rossya będzie wszelkich zawikłań, któreby mogły prowadzić choćby tylko do częściowej akcyi zbrojnej w Bułgaryi.

Z Berlina.

(Ukonstytuowanie Koła polskiego w parlamencie niemieckim. — Nowe protesty przeciw księżom p oponowanym przez władze duchowne. — Socyalno-demokraci po wyborach. — Z parlamentu.)

Koło polskie w parlamencie niemieckim ukonstytuowało się w następujący sposób:

Prezesem wybrany T. Magdziński; wiceprezesem, ks. Ferdynand Radziwiłł; sekretarzami, Cegielski i Hektor hr. Kwilecki; kwestorem, Ludwik Mycielski.

Do komisyi parlamentarnej wybrano pp. Madzińskiego, Cegielskiego i Antoniego Kalksteina; jako zastępców, ks. Ferdynanda Radziwiłła i Ludwika Mycielskiego.

Z Berlina donoszą do *Kuryera Poznańskiego* o nowych protestach, które naczelny prezes Księstwa Poznańskiego założył przeciwko księżom, proponowanym przez władze duchowną. Korespondent dodaje, że nowe te przykłady państwowego prawa „*veto*“ są najwymowniejszym dowodem, jak bardzo potrzeba jakiegoś ściśle określonego środka obrony duchowieństwa w obec swobody, jaką na tem polu pozostawia rządowi znany paragraf najnowszej ustawy kościelno-politycznej.

Sprawa ostatnich wyborów do parlamentu niemieckiego i ich rezultaty są ciągle jeszcze przedmiotem ogólnego zajęcia. Co do socyalistów, to zwracają na to uwagę, iż stronnictwo socyalno demokratyczne o tyle źle wyszło, iż zamiast 25 posłów, jak to było w poprzedniej kadencyi, wprowadziło do Izby 11. Natomiast stwierdzają dzienniki, że liczba socyalno-demokratycznych wyborców znacznie się zwiększyła, bo przybyło im 225 tysięcy głosów; kiedy bowiem w 1884 roku 550 tysięcy mieli głosów, to przy ostatnich wyborach było ich 775 tysięcy. Dzienniki wykazują, że ztąd, iż mniej jest posłów, żadną miarą wnosić nie można, jakoby socyalizm był osłabł. Rzecz się ma zupełnie przeciwnie Nigdzie bowiem, gdzie się socyalizm usadowił, nie zmniejszył się, ale przeciwnie w wielu miejscach niezmiernie urósł; pojawił się też w innych okolicach, w których dawniej go nie było.

Jeżeli mimo to socyaliści nie zdołali przy ostatnich wyborach przeprowadzić przynajmniej dawniejszej liczby swych posłów, to dla tego, że zaraz przy pierwszych wyborach wzrosła także znacznie liczba głosów przeciwników socyalizmu. Przy głosowaniu ściślejszem nie odnieśli także pożądanego zwycięstwa, bo byli ograniczeni jedynie na własne siły, inne bowiem stronnictwa wcale im nie pomagały.

Zmniejszenie się liczby posłów socyalistycznych nie jest dla socyalizmu tak obojętną rzeczą, jakby to mogło się wydawać. Skutkim ubytku posłów znika nimbus i znaczenie stronnictwa, któremu zresztą obojętną rzeczą być nie może, że w parlamencie nie ma potrzebnej liczby posłów dla stawiania samodzielnych wniosków.

Parlament niemiecki rozpoczął przedwczoraj dyskusyę nad budżetem. Przy pozycyi „urząd zagraniczny“ rozwinęła się nader ożywiona dysputa między ks. kanclerzem i dep. Virchowem w sprawie sukcesów niemieckich w Afryce centralnej. Virchow ubolewał, iż fundusze, przeznaczone właściwie na cele naukowe, bywają zużytkowane na cele handlowe. Na to oświadczył ks. Bismarck, iż musi poświęcać uwagę nie tylko umiejętnościom lecz także, i to w zdwojonej mierze, tendencyom ekonomicznym. Na poparcie swych wywodów odczytał książę list sławnego badacza afrykańskiego Flegla, który oświadcza, iż daremnemi były by wszystkie ofiary w ludziach i kapitałach niemieckich, gdyby kupcy i wielcy przemysłowcy nie poświęcili uwagi badaniom i zdobyczom niemieckim w środkowej Afryce.

KRONIKA

† **Kalikst Ochocki,** właściciel Białobożnicy na Podolu, znany hodowca koni wyścigowych, który prawdziwą ofiarą od długiego szeregu lat podtrzymywał dobrą sławę toru lwowskiego, zmarł onegdaj w dobrach swoich, licząc lat 65.

— **Pani Seweryna Bartmańska,** wdowa po ś. p. Oswaldzie Bartmańskim, byłym wiceprezydencie c. k. Namiestnictwa, złożyła w prezydyum magistratu kwotę 100 zł. na rzecz ubogich miasta Lwowa, za który to dar prezydent miasta składa szanownej dawczyni imieniem ubogich szczere podziękowanie.

— **Posady dla wysłużonych podoficerów**. Magistrat ogłasza, że oprócz posady dozorcy więźniów przy c. k. sądzie krajowym w Krakowie, z terminem podania do 20 b. m., wakuje po za granicami kraju wiele innych posad służbowych, zastrzeżonych wysłużonym c. k. podoficerom. Bliższą wiadomość co do warunków i dotacyi powziąć można w biurze IV magistratu.

Wystawa krajowa. Przedwczoraj odbył posiedzenie komitet techniczny i przemysłowy, celem uzupełnienia listy sędziów z zekresu przemysłu, która wraz z wykazem sądziów z zakresu rolnictwa i sztuki wkrótce ogłoszoną zostanie.

Wczoraj odbyła posiedzenie komisya techniczna, celem ostatecznego ułożenia warunków do ofert na budowę pawilonów Wystawy.

Za inicyatywą dyrektora Wystawy, dra. Faustyna Jakubowskiego, odbyła się przedwczoraj przedwstępna konferencya, w sprawie urządzenia w Krakowie, w ciągu wystawy, Zjazdu prawników i ekonomistów polskich. W konferencyi wzięli udział dyrektor Jakubowski, prezydent Szlachtowski, radca Zawiłowski, prezes Muczkowski; adwokaci pp.: Leo, Lisowski, Styczeń; z Uniwersytetu profesorowie: Bochenek, M. Fierich, Kasparek, Krzymuski, Zoll i docent dr. Milewski. Rezultatem tej przedwstępnej konferencyi było jednozgodne zaznaczenie, iż urządnenie Zjazdu prawników i ekonomistów polskich jest pożądanem, oraz że wiele względów przemawia za urządzeniem tego Zjazdu w czasie trwania Wystawy krajowej. Decyzya stanowcza Zjazdu może jednakże dopiero być powziętą po porozumieniu się z szerszem kołem prawników i ekonomistów polskich. W tym celu wybrano też komisyę z 7 członków, powierzając jej rozpoczęcie czynności przedwstępnych. Do komisyi tej zostali powołani pp.: Jakubowski, Louis, Muczkowski, Styczeń, M. Fierich i J. Milewski.

— **Ze Stanisławowa** piszą nam: O ile nominacya naszego c. k. Starosty pana Edwarda Goreckiego radcą Namiestnictwa, serdecznie nas ucieszyła, o tyle otrzymana w kilka dni później wiadomość o przeniesieniu go do Przemyśla wywołała szczery żal we wszystkich sferach miasta i powiatu. Podczas pięcioletniego pobytu na stanowisku c. k. Starosty w Stanisławowie umiał pan Gorecki niezwykłym taktem, sprawiedliwością, względnością i wyrozumiałością, uprzejmością dla wszystkich, dbałością o dobro powiatu i miasta zaskarbić sobie cześć i uznanie u wszystkich mieszkańców powiatu Stanisławowskiego. Uznaniu temu dała wyraz rada gminna starożytnego miasta Halicza, udzielając panu Goreckiemu obywatelstwo honorowe. Liczne deputacye z gmin wiejskich przybyły z pożegnaniem tego, który z taką zapobiegliwością starał się o odwrócenie skutków klęsk powodzi, (która w latach 1882, 1884 i 1885 w tak wielkim rozmiarze nawiedziła nasz powiat), a który na każdym kroku dawał dowody pieczołowitości i troskliwości o ich dobro. Inteligencya miasta Stanisławowa, której nagły odjazd pana Goreckiego nie pozwolił w sposób uroczysty dać wyrazu sympatyi i uznania, przybyła tłumnie, by go osobiście pożegnać. Podwładni urzędnicy, wdzięczni za pełne nauki i prawdziwie ojcowskie kierownictwo z żalem żegnali ukochanego przełożonego. W serdecznych słowach w ich imieniu przemówił c. k. komisarz powiatowy Machniewicz i wręczył panu Goreckiemu ku pamięci chwil wspólnie przebytych fotografię całego personalu c. k. Starostwa. Pan Gorecki opuścił Stanisławów w d. 9 b. m. Przestronny peron dworca stanisławowskiego przepełniony był publicznością, która w tej ostatniej chwili jeszcze pragnęła okazać niekłamaną sympatyę dla odjeżdzającego i szczery żal za nim. W gronie przybyłych zauważyliśmy Najprzewielebniejszego ks. biskupa dr. Pełesza z gronem duchowieństwa wszystkich trzech obrządków, pana prezydenta i wszystkich radców c. k. sądu obwodowego, c. k. pułkownika Mucka i c. k. podpułkownika Ringena z gronem oficerów wyższych i sztabowych, Radę miejską, urzędników c. k. Starostwa, powiatowej Dyrekcyi Skarbu i urzędu podatkowego, dyrektorów i nauczycieli zakładów naukowych, przełożonych gminy wyznaniowej izraelickiej i wiele innych osób.

Przykrą jest chwila każdego pożegania — ale wspomnienie takiego pożegnania trwałem będzie z pewnością dla każdego z uczestników.

Winszujemy powiatowi przemyskiemu, że dostaje się pod kierownictwo pana Goreckiego; nie wątpimy, że pan Gorecki wnet podbije tam serca wszystkich tak, jak to u nas miało miejsce.

— **Księżna Karolina Sayn-Wittgenstein**, o której śmierci w Rzymie doniósł nam telegram, liczyła lat 68; wdową była od roku 1864. Córka zmarłej, księżna Marya Hohenlohe, małżonka wielkiego ochmistrza Najj. Pana, na wiadomość o ciężkiej chorobie matki, pospieszyła do Rzymu i była obecną przy jej zgonie. Dzienniki sławią jednomyślnie niezwykłe przymioty umysłu i serca zmarłej księżny, która w ostatnich latach życia poświęcała się wyłącznie uczynkom miłosierdzia, a nie masz w Rzymie ubogiego, któryby od jej progów odszedł kiedy niepocieszony.

— **P. Roberth**, prestidigitator, który, jak to już donosiliśmy, urządza we wtorek, 15 b. m., przedstawienie w sali kasyna miejskiego, przeznaczył połowę dochodu z tego przedstawienia, w części na „Czerwony Krzyż“, a w części na „Dom Pracy pod Opatrznością“. Nie wątpimy, że publiczność licznym udziałem zechce okazać p. Roberthowi uznanie za jego ofiarność. — Cena biletów jest: 2 zł., 1 zł., i 60 ct.

— **„Wspomnienia“**. Pod tym tytułem opuściła prasę książka niezmiernie interesująca, którą polecamy uwadze czytelników naszych. Jestto ciąg dalszy Wspomnień E. Pawłowicza z nad Wilii i Niemna. Nabyć ją można; w Krakowie u adwokata dr. Abłamowicza, (Mały Rynek 1) we Lwowie u autora, w gmachu zakładu Nar. Im. Ossolińskich.

— **Poufne zebranie leśników** odbędzie się we wtorek, dnia 15 b. m., o godzinie 6 wieczorem, w gmachu c. k. dyrekcyi dóbr państwowych, przy ulicy Kopernika l. 20 (I piętro).

— **W sali „Sokoła“** odbędzie się w niedzielę po południu o zwykłej porze koncert znanej kapeli 95 pułku pod batutą p. Forki. Z bogatego programu podnieść należy: waryacye na flet na temat pieśni narodowych, ustęp z baletu „Meluzyna“, potpourri z operetki „Błazen“, a w końcu chór, pochód, taniec cyganów i walec „Mignon“.

— **Klub cyklistów** przedwczoraj wieczór zgromadził się w sali „pod bratnią zgodą“ p. Grzywińskiego, na pierwszy popis. Oprócz licznych gości, mianowicie ze świata nadobnego, stawiło się przeszło 20 cyklistów, a pomiędzy nimi przybyły umyślnie z Krakowa p. Nemetz. Bawiono się wybornie, a przodownicy w bicyklowych ewolucyach, pp.: Z. S., hr. Droh., oraz p. K. zbierali huczne oklaski.

— **P. Władysław Woleński,** artysta sceny tutejszej, jak się dowiadujemy, wybrał na swój benefis nie graną u nas jeszcze komedyę Edwarda Lubowskiego „Osaczony“. Publiczność, spiesząc licznie na tę premierę utworu utalentowanego autora, będzie zarazem miała sposobność okazać uznanie artyście, który, jak p. Woleński, talentem i wieloletnią pracą zupełnie na nie zasłużył.

— **Balet**, złożony z 14 osób, pod kierunkiem panny Józefy Zimmermann, primabaleriny nadwornej opery wiedeńskiej, oraz p. Alfreda Oehlschlägera, baletmistrza nadwornego teatru w Dreznie, wystąpi w teatrze Skarbkowskim dnia 14, 15 i 16 b. m. Bilety zamawiać można w kasie teatralnej.

— **Repertoar teatralny.** Dziś, „Marta“, opera Flotowa z panią Skalską i Kasprowiczową oraz pp.: Florjańskim, Koncewiczem, Łomińskim. Jutro po południu „Wicek i Wacek“, wieczorem „Baron Cygański“.

— **Lód na Sanie** pod Liskiem odszedł dnia 10 b. m. o godzinie 5 po południu, przy stanie wody 2·5 m. nad zero. Most stoi; uszkodzenie jego da się sprawdzić dopiero po opadnięciu wody.

— **Stan powietrza.** Barometr opada. — Prognoza na dobę, następującą od godziny 12 w południe dnia 12 b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. szkoły politechnicznej: Wiatr silniejszy od SE do W, średnia temperatura doby około 0°C., niebo zamglone, powietrze więcej niż miernie wilgotne, znaczniejszy opad nastąpi prawdopodobnie dopiero jutro.

Najniższa temperatura dziś nad ranem była 24.°C.

Stan barometru, zredukowany na poziom morza, był dziś o 9 rano 759.9 m. m.

— **Ruch chorych** w krajowym szpitalu powszechnym we Lwowie wykazuje w miesiącu styczniu roku 1887 następujące cyfry: Z końcem grudnia 1886 roku było chorych 477, przybyło w miesiącu styczniu 814, było przeto w miesiącu styczniu ogółem leczonych 1.291. Z liczby tej wydalono: wyzdrowiałych 442, z polepszeniem zdrowia 135, nieuleczonych 53, umarło 81; ubyło tedy razem 711. Pozostało z końcem stycznia 580 Najwyższy stan chorych był dnia 29 stycznia 630. Najniższy stan chorych był dnia 1 stycznia, 489. Średni stan chorych wynosił 559. W zakładzie położniczym pozostało z końcem grudnia położnic 41, dzieci płci męskiej 14, żeńskiej 13. Przybyło w styczniu położnic 66, dzieci płci męskiej 32, żeńskiej 30. Było ogółem leczonych położnic 107, dzieci płci męskiej 46, żeńskiej 43; wydalono wyzdrowiałych po odbytym połogu położnic 55, dzieci płci męskiej 22, żeńskiej 26, przed odbytym połogiem położnic 3; umarło: położnic 2, dzieci płci męskiej 2, żeńskiej 2, ubyło razem położnic 60, dzieci płci męskiej 24, żeńskiej 28. Pozostało z końcem stycznia położnic 47, dzieci płci męskiej 22, żeńskiej 15. W szpitaliku św. Zofii pozostało z końcem grudnia dzieci płci męskiej 28, żeńskiej 25, razem 53. Przybyło w styczniu dzieci płci męskiej 31, żeńskiej 35, razem 66. Było ogółem leczonych dzieci płci męskiej 59, żeńskiej 60, razem 119. Z liczby tej wydalono: wyzdrowiałych dzieci płci męskiej 13, żeńskiej 21, razem 34, nieuleczonych płci męskiej 1, żeńskiej 1, razem 2, umarło dzieci płci męskiej 9, płci żeńskiej 9, razem 18; ubyło razem dzieci płci męskiej 23, żeńskiej 31, razem 54. Pozostało z końcem stycznia dzieci płci męskiej 36, żeńskiej 29, razem 65.

= **Zbrodniczy zamach**. Wczorajszy wieczorny pociąg osobowy krakowski nr. 5 spóźnił się, z przyczyny, że niewiadomy złoczyńca podłożył na torze między Mszaną a Zimnowodą, duże grube kloce. Szczęściem, spostrzegł je maszynista kierujący lokomotywą i zdołał pociąg zawczasu zatrzymać. Dochodzenie zostało wdrożone.

= **Spłoszone konie.** Wczoraj przed godziną 2 z południa spłoszyły się konie włościańskie na placu zbożowym, na widok tragarza, niosącego naftę na plecach, a pędząc ulicą Szpitalną i Karola Ludwika i unosząc wóz, który uległ zgruchotaniu, skręciły nakoniec na ulicę Kopernika, gdzie uderzywszy dyszlem o bramę kamieniczną, zostały przez strażnika miejskiego przytrzymane. Na szczęście nikt z przechodniów nie poniósł szwanku w tym wypadku.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono letni paletot bronzowego koloru z wełnianą atłasową podszewką w prążki i aksamitnym kołnierzem, żakiet sukienny oliwkowy i czarne spodnie w pąsowe centki, kamgarnowe, ze znaczkami firmy krawieckiej Platowskiego, wartości 70 zł.; bobrowe futro, ciemno-bronzowem suknem pokryte, wartości 40 zł.; 15 flaszek likieru i pieczywo. — Zgubiono małą notatkową książeczkę z dwiema markami stemplowemi po 10 zł., które ubogi ojciec przysposobił sobie na opłatę szkolną za swego syna. — Zakwestyonowano worek z zapasem pietruszki.

— **M. Andriolli**, znakomity rysownik warszawski, przybył z Paryża na półroczny odpoczynek do Warszawy.

— **P. Leopold Janikowski**, znany podróżnik po Afryce, towarzyszysz Rogozińskiego, w tych dniach wyjeżdża z Warszawy, udając się na prowincyę, zkąd w połowie kwietnia wyrusza znów do Afryki. Towarzyszyć mu będzie tym razem p. Aleksander Jawornicki z Kalisza, oraz kilka innych osób, wyjeżdżających z zamiarem urządzenia w Kongo plantacyj.

— **P. Aleksander Stekert**, warszawianin, profesor prawa w Tuluzie, otrzymał godność przybranego członka Akademii francuskiej (officier de l'Académie).

— **Podróżnik austryacki**, dr. Lenz, w tych dniach powrócił z ostatniej swojej wyprawy w głąb Afryki do Adenu. W połowie bież. miesiąca oczekiwany jest dr. Lenz w Aleksandryi, a dopiero w połowie kwietnia w Wiedniu, umyślnie bowiem przepędzi parę tygodni pod włoskiem niebem, aby po klimacie afrykańskim oswoić się powoli z naszym.

— **Królowa Wiktorya**, według ogłoszonych urzędownie dyspozycyj, uda się dnia 4 kwietnia na 2-tygodniowy pobyt w Aix-les-Bains, w Sabaudyi, zkąd pojedzie na kilka dni do Darmstadtu, a z końcem kwietnia powróci do Londynu.

— **Ciekawa wystawa** otwartą została w tych dniach w petersburskiej Akademii umiejętności. Zgromadzono na niej okazy zoologiczne, zebrane przez znakomitego podróżnika, pułkownika Przewalskiego, podczas czterech jego po-

dróży po Azyi środkowej. Pomiędzy okazami temi znajduje się kilka bardzo rzadkich, jak n. p. niedźwiedź tybetański, którego mieszkańcy Tybetu uważają za święte zwierzę i zowią „psem bożym“; dalej tak zwany „koń Przewalskiego“, przebywający tylko w niedostępnych pustyniach Dżungaryi. Tego ostatniego okazu nie posiada żadne muzeum. Szczególniej też bogatą jest kolekcya ptaków.

— **Sofoklesowego Edypa,** w opracowaniu Adolfa Wilbrandta, przedstawią w przyszłym tygodniu artyści teatru nadwornego w Wiedniu.

— **Teatra we Włoszech** tego sezonu robią jak najgorsze interesa, tak, że w Genui, Mantui, Liwornie, Padwie i Katanii zostały zamknięte. Natomiast przedsiębiorstwo Corti w Medyolanie, które chwilowo było niewypłacalnem, uporządkowało stosunki swoje z wierzycielami i dalej przedstawia *Otella* Verdiego.

— **Sprawa emancypacyi kobiet** w Anglii robi ciągle postępy i jak dawniej gorąco się nią zajmowały damy konserwatywne „ligi pierwiosnka“, tak teraz na pierwszy plan występują damy liberalne. Na odbytym w Londynie meetingu tych dam, prezydowała pani Gladstone i przemawiała wymownie za politycznem równouprawnieniem kobiet. Według odczytanego sprawozdania istnieje obecnie 46 stowarzyszeń kobiet liberalnych o 9 do 10,000 członków; postanowiono rozszerzyć agitacyę i w każdym okręgu wyborczym założyć podobne stowarzyszenie.

— **W sprawie głośnego oszustwa,** popełnionego przez Władysława Kiersza, b urzędnika kantoru banku państwa w Warszawie, donosi *Słowo:* Na ślad zbiega nigdzie nie natrafiono, a wszelkie pogłoski o jego zastrzeleniu się okazały się zupełnie bezpodstawnemi. Natomiast suma sprzeniewierzona przez sprytnego oszusta daje się już ściślej nieco określić. W kantorze banku państwa sprzeniewierzył on około 80.000 rubli, roztrwonił sumę 30.000 rubli, stanowiącą majątek nieletnich swojej rodziny, stracił kilkanaście tysięcy posagu żony, oraz zostawił około 20.000 rub. długów prywatnych. Oszustwa, popełniane przezeń w kantorze banku, datują się jeszcze od roku 1883. Oprócz tego K. pościągał od biednych osób w komis aż 790 losów loteryjnych.

— **Nafta kaukazka** Dzienniki rossyjskie donoszą, że firma Rothschilda już podpisała umowę z Towarzystwem Kaspijskiem o dostawę, w przeciągu trzech lat, corocznie po milionie pudów nafty, 22 kopijek za pud. Układy Rothschilda z towarzystwem braci Noblów w Baku o nabycie całej eksploatacyi, również podobno zbliżają się ku końcowi. Dla wywozu nafty z Batumu, Rothschild nabył pięć ogromnych parostatków, z których każdy będzie zabierał po 280.000 pudów.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Towarzystwo spożywcze we Lwowie.

Wczoraj o godzinie wpół do 7 wieczorem odbyło się w sali kasyna miejskiego walne zgromadzenie członków towarzystwa spożywczego. Zebrało się około 40 członków. Posiedzenie zagaił przewodniczący, p Maly, poruczając odczytanie sprawozdania dyrekcyi. Referat ten zrobił na obecnych przygnębiające wrażenie, przekonał bowiem, iż towarzystwo, do którego po jego zawiązaniu przed kilkunastu laty wielkie przywiązywano nadzieje, znajduje się, jeżeli nie w stanie agonii, to w położeniu, wymagającem rychłej i radykalnej sanacyi. Ponieważ sprawa ta interesuje żywo ogół mieszkańców Lwowa, podajemy sprawozdanie dyrekcyi w obszerniejszem streszczeniu. Dyrekcya powiada na wstępie, iż sprawozdanie z czynności towarzystwa powinnoby obejmować okres czasu od 1 lipca 1885 do dnia 31 grudnia 1886, t. j. za $1^1/_2$ roku; gdy jednak dyrekcya wyniki działalności towarzystwa przedstawić jest zniewoloną w świetle nie dosyć korzystnem, a powody tych niepomyślnych rezultatów nie pochodzą całkowicie z ostatniego okresu, więc sprawozdaniem tem musi objąć poniekąd cały czas istnienia towarzystwa, i wykazać, o ile bieg spraw i interesów w ogóle, na nierealnym oparty gruncie, szwankował i o ile w trudnych warunkach swej egzystencyi narażonem być musiało towarzystwo na straty.

Kardynalną zaporą do racyonalnego prowadzenia interesów był brak własnego kapitału obrotowego; jeżeli bowiem zważy się, że od założenia Towarzystwa, przystąpiło członków 1061, a ubyło 90, a pozostali członkowie w liczbie 771 złożyli (z dopisywanemi im przez lat 12 dywidendami) zaledwie sumę zł. 10357 zł. 41 ct. i że ci sami członkowie są zarazem i dłużnikami Towarzystwa do podwójnej prawie wysokości złożonych udziałów, to nie można się dziwić — powiada sprawozdanie, że Towarzystwo przy takim stanie finansowym musiało żyć kredytem, który przy rozmiarze niektórych działów interesów, rósł do sum bardzo znacznych i pochłaniał procentami nietylko spodziewane zyski, ale nadto prowadził towarzystwo do ruiny. Na nic się nie zdały nawoływania by członkowie deklarowane udziały wpłacali, bez skutku też zazwyczaj pozostawały napomnienia wystosowywane do dłużników, tak, że liczne musiano przeciw nim wytoczyć pozwy sądowe. Niedostateczne obok tego zainteresowanie się członków, którzy wbrew własnemu interesowi nie zaopatrywali się w artykuły żywności w Towarzystwie, popchnęło Towarzystwo na fałszywe tory, bo zamiast znaleść i mieć odbiorców pomiędzy członkami, musiano szukać konsumentów po za ich gronem.

„Z rachunków — powiada sprawozdanie— jakie zgromadzeniu przez Komisyę kontrolującą przedstawione będą — dowiecie się panowie, że tak Dyrekcya, jakoteż członkowie Rady Nadzorczej w ciężkich chwilach dla Towarzystwa nie szczędzili ofiar pieniężnych, byle radość uczynić zobowiązaniom wobec wierzycieli, a tem samem by utrzymać Towarzyst. w równowadze. Wysiłki te jednak musiały mieć granice. I oto teraz stajemy przed panami z bilansem, którego passywa przeważają aktywa i zniewoleni jesteśmy apelować do ofiarności w ogóle wszystkich członków i prosić o uchwalenie i przyjęcie wniosków jakie Komisya kontrolująca przedłoży“.

Przechodząc dalej kolejno działy przedsiębiorstw, konstatuje sprawozdanie, że dział mięsny prowadzony niefachowo, przy braku doświadczenia i praktyki, naraził towarzystwo na wielkie niedobory, co zniewoliło Dyrekcyę do zaniechania dalszego utrzymywania jatek i takowe też od października r. 1886 zamknięto.

Dział drzewny prowadzony na rozległą skalę, przez zakupna znacznych zapasów w różnych okolicach wymagał szerokiej i kosztownej administracyi, obok tego ogromnego kredytu, a tem samem opłaty znacznych procentów, przez co zamiast spodziewanych zysków okazały się straty, skutkiem czego dział ten postanowiła Dyrekcya na razie zlikwidować, a w przyszłości ograniczyć interesa drzewne jedynie do potrzeb członków, nie angażując się w dostawy drzewa do Zakładów publicznych, co dotychczas z niekorzyścią dla towarzystwa miało miejsce.

Dział piekarniany przy nadmiernie wyśrubowanym kredycie, zdany był na łaskę młynów, z których często niewydatną mąkę po drogich cenach musiała piekarnia pobierać, a nieoględna przytem gospodarka i zaniedbywanie obowiązków przez zarządcę piekarni, dopełniło reszty, — więc i w tym dziale, zadawalając wprawdzie konsumentów zdrowem, dobrem i taniem pieczywem, poniosło Towarzystwo straty w ostatnim okresie; wszelako zapewnia Dyrekcya, że od kilku miesięcy wyzwolona nieco piekarnia z nadmiernego kredytu, przy nadzwyczajnie czynnym i przezornym dozorze i kontroli, daje zdecydowane zyski. Dział ten też staje się najrentowniejszym interesem Towarzystwa, a jako przedsiębiorstwo, znacznie wyższą przedstawia wartość, od tej, która jako wartość realności i gruntu wstawiona do bilansu została.

Dalej stwierdza sprawozdanie, iż w handlu kolonialnym nie było ostatniemi czasy postępów; targi zmniejszyły się, co przypisać należy niedość przystępnemu dla publiczności położeniu sklepu, w dziale tym jednak po opłaceniu kosztów administracyi wyszło Towarzystwo dość obronną ręką.

Sprzedaż soli kamiennej, sprowadzanej z Wieliczki, zawiesiła Dyrekcya; nie znajdowała ona bowiem chętnych odbiorców, przywykłych do soli warzonej w topkach.

W końcu oświadcza Dyrekcya, iż Towarzystwo potrzebuje, aby mogło istnieć dalej i rozwijać się, gruntownej regeneracyi i prosi, gdyby wywody komisyi kontrolującej były dla zgromadzenia niedostateczne, aby uchwaliło wybór komisyi z grona członków, któraby wespół z komisyą kontrolującą i Dyrekcyą przedsięwzięła dochodzenia przyczyn nieobjętych powyższem sprawozdaniem i dla których Towarzystwo w warunkach, w jakich pozostawało, narażone było na straty; Dyrekcya bowiem pragnie, ażeby taka mieszana komisya, mając wszelkie materyały dowodowe pod ręką, mogła na następnem Walnem zgromadzeniu zdać sprawę.

Z przedłożonego następnie bilansu dowiadujemy się, iż **ogólne** straty towarzystwa wynoszą 16.292 zł. 89 ct, a byłyby one znacznie jeszcze większe (31.367 zł. 89 ct.) gdyby członkowie rady nadzorczej wspólnie z członkami Dyrekcyi nie byli ofiarowali z własnych funduszów na sanacyę Towarzystwa 15.075 zł. z tem zastrzeżeniem, iż suma ta zostanie im zwrócona z przyszłych możliwych zysków.

W imieniu komisyi rewizyjnej p Zajączkowski oświadczywszy, że bilans zgadza się z książkami, oznajmił, iż rada nadzorcza uchwaliła wprawdzie zaproponowane walnemu zebraniu dalsze utrzymanie Towarzystwa, równocześnie jednak przyszła tak komisya kontrolująca jak rada nadzorcza do przekonania, iż nie pozostaje nic innego jak odpisać na pokrycie strat: fundusz rezerwowy w sumie 843 zł. 4 ct., dalej 90 prc. udziałów członków w sumie 9311 zł. 67 ct., w końcu wkładki składane na realność 5408 zł. 12 ct. razem tedy 16.567 zł. 83 ct. Zgromadzenie uchwaliło tak ten jak też i następny wniosek, iż **Towarzystwo spożywcze ma dalej istnieć.** Następnie uchwalono, aby ze spodziewanych w przyszłości zysków był użyty pewien procent, który mają ustanowić następne rady nadzorcze, na powolną restytucyę w pierwszem rzędzie odpisanych wkładek na realność, w drugim rzędzie na restytucyę ofiar poniesionych w interesie samego Towarzystwa przez członków rady nadzorczej a w ostatnim, na częściowe przynajmniej pokrycie ofiar łożonych przez członków Dyrekcyi.

P. Barański poruszył w dalszym toku sprawę restytucyi udziałów członków Towarzystwa, kilku jednak członków wytłómaczyło i uzasadniło, iż taka restytucya byłaby sprzeczną z przepisami ustawy.

Dalsze punkta porządku dziennego, mianowicie zmiany statutu (referent dr. Teofil Ciesielski) i uzupełniające wybory do rady nadzorczej odłożono, z powodu braku przepisanej statutem liczby członków, do następnego walnego zebrania, które się odbędzie d. 20 b. m.

*** **Targ zbożowy.***) Dnia 12 marca 1887 r.

Lwów, pszenica 8·25 do 8·75, żyto 5·75 do 6·20, jęczmień 6·22 do 7·25, owies 5·— do 5·70, groch 4·90 do 5·50, wyka 5·— do 5·70, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 35·— do 48·—, koniczyna biała 45·— do 85·—, koniczyna szwedzka 48·— do 60·—.

Tarnopol, pszenica 7·90 do 8·65, żyto 5·85, do 6·15, jęczmień browarny 5·— do 7·—, owies 5·— do 5·50, groch 5·50 do 8·50, wyka 5·—, rzepak n. 9·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 32·— do 48·—, koniczyna biała 40·— do 48·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 7·80 do 8·55 żyto 5·75 do 6·10, jęczmień 4·90 do 7·— owies 5·— do 5·50, groch 5·50 do 8·25, wyka 5·— do 5·70, rzepak n. 9·— do 9·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·—, do 46·—, koniczyna biała 37·— do 50·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 8·— do 9·25, żyto 6·— do 6·40, jęczmień 5·50 do 7·30, owies 5·— do 5·85, groch 6·— do 9·50, wyka 5·50 do 6·—, rzepak n. 9·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 35·— do 48·—, koniczyna biała 40·— do 55·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo neto bez worka.

Chmiel od 5·— do 30·— zł. za 56 kilo loco Lwów nominalnie.

— Okowita gotowa za 10.000 liter prc. loco Lwów 24·50 do 25·— zł.

Usposobienie spokojne.

*) Przedruk wzbroniony.

---

* **Kolej Karola Ludwika.** Na porządku dziennym tegorocznego walnego zebrania akcyonaryuszów kolei Karola Ludwika, które odbędzie się, jak wiadomo, dnia 14 maja w Wiedniu, znajdują się następujące przedmioty: 1. Sprawozdanie komisyi rewizyjnej o zamknięciu rachunków za rok 1886. 2. Sprawozdanie rady nadzorczej. 3. Uchwała w sprawie bilansu zeszłorocznego. 4. Przedłużenie jarosławsko-sokalskiej kolei lokalnej do granicy państwowej. 5. Sprawozdanie o udzieleniu Najw. koncesyi na budowę kolei lokalnej z Dębicy do Nadbrzezia z odnogami do Rozwadowa i wnioski w kwestyi nabycia potrzebnych na ten cel kapitałów. 6. Wybór komisyi rewizyjnej. 7. Uzupełnienie rady nadzorczej.

OSTATNIA POCZTA

Według najnowszych dyspozycyj Najj. Pan zabawi w Peszcie do 20 b. m.

Z okazyi 91 rocznicy urodzin cesarza Wilhelma, danym będzie w zamku cesarskim w Wiedniu dworski obiad galowy.

Izba deputowanych przystąpiła wczoraj do dyskusyi ogólnej nad przedłożeniem bankowem.

Najpierw zabrał głos referent dr. Biliński i polecił przyjęcie wniosków komisyi. Dep. Menger chociaż podniósł zarzuty przeciw różnym układom z bankiem, oświadczył jednak, że on i towarzysze jego głosować będą za przedłożeniem bankowem i za ewentualnemi poprawkami.

„W odpowiedzi na wywody dep. Mengera oświadcza p. Minister skarbu, dr. Dunajewski, że Włochy w celu uregulowania swych stosunków finansowych nałożyły na siebie podatki, jakichby Rada państwa nigdy nie uchwaliła. Porządek w jakim mają być wnoszone przedłożenia ugodowe, nie zależy od Rządu, ponieważ podkomisya poczyniła w przedłożeniu o podatku od cukru takie zmiany, iż konieczne są nowe rokowania z Węgrami. Z poszczególnemi zarzutami dep. Mengera przeciw przedłożeniu rozprawi się p. Minister w ciągu dyskusyi szczegółowej. Obecna sytuacya różni się zasadniczo od sytuacyi w roku 1878. Rokowania bankowe są trudne. Każda część Monarchii ma prawo urządzić samodzielny bank, a zgodziła się tylko ze względów oportunistycznych na utworzenie jednego banku. Gdyby było możebnem zamiast na lat 10, odnowić przywilej na lat 20 lub 30, mógłby Rząd osiągnąć korzystniejsze zmiany.

Wśród istniejących stosunków ograniczył się pan Minister na tem, iż wziął to, co można było uzyskać W końcu prosi pan Minister, aby wobec nagłości sprawy, Izba przystąpiła do dyskusyi nad przedłożeniem. (*Oklaski z prawicy*).

Następnie przemawiał deputowany Vosnjak. Dalszy przebieg dyskusyi streszcza dzisiejsza depesza.

Według *Presse*, Izba deputowanych dopiero w ostatnim tygodniu bieżącego miesiąca będzie odbywać codziennie posiedzenie. Obecnie chodzi o to, aby komisye, przedewszystkiem zaś komisya budżetowa, której pozostaje jeszcze do załatwienia znaczna część preliminarza, mogły uporać się z przekazanemi jej zadaniami. Ferye wielkanocne trwać będą od 2 do 24 kwietnia.

Wczoraj obradowały komisye: budżetowa, kolejowa i sanitarna.

Deputacya dla oznaczenia kwot zbiorze się dzisiaj wieczorem na posiedzenie, a na niem referent, deputowany Jaworski, przedłoży projekt *nuntium*, jakie ma być wysłane do deputacyi węgierskiej. W kołach parlamentarnych utrzymują, iż *nuntium* to zostanie już dzisiaj ostatecznie zredagowanem i załatwionem.

Do *Presse* donoszą, iż ministerstwo sprawiedliwości zmieniło swe zeszłoroczne rozporządzenie w sprawie nauki popołudniowej w ten sposób, iż w seminaryach nauczycielskich męskich i żeńskich, jakoteż w szkołach ludowych, w czasie między 1 czerwca a końcem roku szkolnego ma być całkiem zaniechaną nauka w tych dniach, w których na wolnem powietrzu w cieniu o dziesiątej godzinie rano dochodzi temperatura do 18 stopni Reaumura. Jeżeli temperatura dosięga wysokości 20 stopni R. dopiero w południe, wówczas ma się odbywać nauka popołudniowa tylko przez jedną pierwszą godzinę, poczem ma być zamknięta. Dyrektorowie zakładu winni po godzinie 10 rano, po zbadaniu stosunków temperatury, dać znać uczniom, czy nauka popołudniowa się odbędzie, czy też nie.

Do *Pol. Corr* piszą z Pesztu, iż wszystkie kombinacye, jakie pojawiły się w niektórych dziennikach z okazyi przyjęcia przez Najj. Pana byłego głównodowodzącego w Peszcie, barona Edelsheim-Gyulaya, są zupełnie bezzasadne, i że posłuchaniu, które nastąpiło na specyalną prośbę barona Edelsheima, nie należy przypisywać żadnego innego znaczenia, jak to, jakie mają zazwyczaj prywatne audyencye tajnych radców.

U księcia Bismarcka miał się odbyć wczoraj wielki obiad, na który otrzymali zaproszenie wyłącznie deputowani parlamentu niemieckiego.

Berliner Politische Nachrichten oświadczają: Jesteśmy upoważnieni oświadczyć na podstawie źródła autentycznego, że wiadomość o srogości regencyi bułgarskiej przeciw ofiarom buntu, jest tendencyjną, tudzież, że rozpowszechniła ją przy pomocy francuskiego agenta, p. Flescha, małżonka Karawełowa.

Według berlińskiej *Post*, z liczby 330 stowarzyszeń w Alzacyi i Lotaryngii, oznaczyły policye okręgowe i dyrekcye policyi 200 stowarzyszeń jako stanowczo wrogich Niemcom.

Temps pisze: Niektóre dzienniki doniosły, że termin zwołania obowiązanych do obrony krajowej zostanie w razie mobilizacyi zmieniony, dodały prócz tego, że żołnierze obrony krajowej otrzymali rozkaz, w razie ogłoszenia mobilizacyi, stawić się piątego dnia w komendach swoich pułków. Wszystkie te wiadomości są niedokładne. Sztab generalny Francyi zmienił niektóre tylko szczegóły mobilizacyi. Ale minister wojny, niepokojony pogłoskami o zarządzeniach w ostatnich czasach, przewidując więc z tego powodu niedyskrecye, ma zamiar poruszyć na radzie ministeryalnej zagadnienie, czy nie byłoby pożądanem zabronić surowo rozpowszechniania wszelkich pogłosek o mobilizacyi i milicyi francuskiej.

W Rzymie wyszła broszura pod tytułem *Le Pape et l'Allemagne*, w której autor

podnosi skargę, że Watykan uwzględnianiem planów księcia Bismarcka, nadwerężył interesa Kościoła powszechnego. Autorem broszury ma być klerykalny publicysta francuski Des Houx.

Wszyscy deputowani opozycyi przybyli w zupełnym komplecie przed kilku dniami jeszcze, ażeby podjąć na nowo kampanię przeciw Depretisowi. Prezes gabinetu był nieco cierpiący, ale ma się już lepiej i zapowiedział obecność swoją w parlamencie. Dyskusya nad interpelacyami Bonghiego, rozpocznie się prawdopodobnie dopiero trzeciego lub czwartego dnia od podjęcia na nowo prac parlamentarnych.

Wczoraj, we czwartek, wyprawiony został do Massawy jeden batalion piechoty liniowej. Wbrew zaprzeczeniom *Italia Militare*, odejdzie w ciągu tygodnia kilka jeszcze batalionów do Afryki.

Z Londynu donoszą: Pomimo ponownych konferencyj pomiędzy liberalnymi unionistami a gladstonistami, nie przyszło jeszcze do porozumienia. Reprezentanci idei autonomii dla Irlandyi zaproponowali w tym celu za zgodą Gladstona, ażeby projekt Home-Rule uważać tymczasowo za nieistniejący, poczem uchwalono zredagować nowy plan na podstawie tych punktów, co do których ma się konferencya porozumieć. Unioniści poczytali tę propozycyę za znaczne ustępstwo. Konferencya odbywać ma trzy posiedzenia tygodniowo.

United Ireland pisze o ustąpieniu sekretarza stanu dla Irlandyi: „Sir Hicks-Beach ustąpił, straciwszy ducha; otrzymał tedy swoją nagrodę, która każdego czeka, ktokolwiek zechce narodem irlandzkim rządzić po barbarzyńsku. Obecnie chcą nam przysłać młodego człowieka, nazwiskiem Balfour, który chce praktykę rozpocząć w Irlandyi. Jeżeli p. Balfour ma jakiego przyjaciela na świecie, to powinien go ostrzedz, ażeby nie wstępował w ślady sir Hicks-Beacha, w przeciwnym bowiem razie dorobi się także smutnej opinii, zawodu i goryczy w życiu."

Pol. Corr. donosi z Konstantynopola, że sir H. D. Wolff konferował w d. 3 bm. ponownie z komisarzami tureckimi w sprawie reorganizacyi armii egipskiej, konferencya jednak nie doprowadziła znowu do żadnej pozytywnej uchwały. Twierdzą, że komisarze tureccy żądają stanowczo oznaczenia terminu co do odwołania wojsk angielskich z Egiptu, a Wolff natomiast obstaje przy zdaniu, że wprzód muszą być rozpatrzone punkta memoryału.

Równocześnie otrzymała *Polit. Corr.* z Kairu doniesienie, że bez względu na to jaki obrót weźmie misya sir H. D. Wolffa w Konstantynopolu, powróci on jednak stanowczo do Egiptu, ponieważ rząd angielski chce tam posiadać człowieka obeznanego ze sprawami egipskiemi, a nadto idzie Anglii o to, ażeby pełnomocnik jej mógł skutecznie paraliżować plany tureckiego komisarza Muktara-baszy.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 12 marca. *Dziennik rozporządzeń wojskowych* ogłasza: Najj. Pan zarządził przeniesienie na własną prośbę w stan spoczynku, a to ze względu na nadwątlone zdrowie komendanta VI korpusu generała broni Keesa, przy równoczesnem nadaniu mu wielkiej wstęgi orderu Leopolda. Komendantowi 32 dywizyi piechoty generał - porucznikowi Braumüllerowi poruczono komendę VI korpusu. Generał-major Groller von Mindonsee został mianowany komendantem 32 dywizyi piechoty.

Najj. Pan zarządził dalej przeniesienie na własną prośbę w stan spoczynku komendanta 15 dywizyi piechoty, generała-porucznika Van-der-Sloot-Vaalmingen, przyczem raczył mu nadać order korony żelaznej klasy drugiej. Generał major Mossig został mianowany komendantem 15 dywizyi piechoty. Komendant 16 dywizyi piechoty, generał-porucznik Machek, został na własną prośbę urlopowany, a generał-major Waldstädten, otrzymał komendę 16 dywizyi piechoty.

Wiedeń, 12 marca. (*Tel. pryw.*) Najjaśniejsza Pani udaje się d. 20 b. m. na kuracyę do Mehadia, gdzie zabawi trzy tygodnie.

Najd. Arcyksiążę Rudolf udał się wczoraj do Abbazii, gdzie zabawi trzy dni.

Wiedeń, 12 marca. Izba deputowanych uchwaliła przejść do dyskusyi szczegółowej nad przedłożeniem bankowem.

Wiedeń, 12 marca. (*Tel. pryw.*) Wyborcy pierwszego okręgu wyborczego miasta Wiednia uchwalili wczoraj wotum zaufania posłom: Herbstowi, Weitlofowi, Koppowi i Jaquesowi.

Wiedeń, 12 marca. (*Tel. pryw.*) Według doniesień tutejszych dzienników, udaje się wkrótce Cankow ze Stambułu do Petersburga.

Wiedeń, 12 marca. (*Tel. pryw.*) Zaprzeczają tu wiadomości o przesłanym mocarstwom okólniku rossyjskim w sprawie bułgarskiej.

Berlin, 12 marca. *Nordd. all. Ztg.* donosi: Car Aleksander III udzielił z okazyi rocznicy swoich urodzin sekretarzowi stanu hr. Bismarkowi order Orła białego.

Berlin, 12 marca. Parlament przyjął ostatecznie wczoraj bez rozpraw, w imiennem głosowaniu przedłożenie wojskowe. Za przedłożeniem głosowało 227 przeciw 31, a 84 posłów wstrzymało się od głosowania. Ugrupowanie przy głosowaniu było takie samo, jak w czasie drugiego czytania. Rezultat powitano żywemi oklaskami.

Berlin, 12 marca. (*Tel. pryw.*) Lesseps stara się nakłonić księcia Bismarcka do udziału Niemiec w powszechnej wystawie w Paryżu w r. 1889.

Berlin, 12 marca. (*Tel. pryw.*) *Post* upatruje w udzieleniu hr. Herbertowi Bismarckowi rossyjskiego orderu Orła białego godną uwagi wskazówkę co do stosunku Rossyi do Niemiec.

Bukareszt, 12 marca. Według *Agencyi Havasa*, skazał sąd wojenny w Ruszczuku kapitana marynarki, Kissimowa, na jeden rok więzienia w twierdzy, zaś dwie osoby cywilne, które brały udział w rokoszu, na karę śmierci. Dalej ułaskawił sąd 300 młodych żołnierzy, zaś 125 żołnierzy starszych, skazał na trzyletnie więzienie. Ci ostatni wnieśli prośbę o ułaskawienie.

Bukareszt, 12 marca (*Tel. pryw.*) Tutejszy poseł rossyjski Chitrowo oświadczył, iż jest możliwość, że rodziny straconych w Ruszczuku rokoszan otrzymają pensyę od rządu rossyjskiego.

Sofia, 12 marca. *Agence Havas* donosi: Wczoraj wypuszczono na wolną stopę, po złożeniu odpowiedniej kaucyi: Karawełowa, Canowa i Nikiforowa.

W Bułgaryi i Wschodniej Rumelii panuje ciągle spokój.

Bruksela, 12 marca. Na wczorajszem posiedzeniu wydziału Izby przedstawił minister wojny szczegółowe plany fortów w Leodyum i Namur, i dodał, iż wojska wystarczają całkowicie do utworzenia armii polowej. Antwerpia potrzebuje 65.000 ludzi, Leodyum 25 000, Namur 12.000, a inne obronne miejsca 28.000. Tym sposobem cała armia wynosiłaby 130.000 ludzi.

Lizbona, 12 marca. Król portugalski wyszle na uroczystość 91ej rocznicy urodzin cesarza Wilhelma generała Carnero, który wręczy dostojnemu jubilatowi szpadę.

Rzym, 11 marca. Izba deputowanych obradowała wczoraj nad mocyą posła Crispiego. Zabrał głos Bonghi (z prawicy), Bovio (ze skrajnej lewicy) i Laporta (z lewicy). Prezydent Izby oznajmił, iż dep. Crispi zmodyfikował w sposób następujący swą mocyę: Izba, nie mając zaufania do gabinetu, przechodzi do porządku dziennego. Minister Depretis oświadczył, iż niepragnie niczego innego, jak utrzymania konstytucyi i wytworzenia silnej większości. Nie mógłby on pozostać na posadzie ministeryalnej, gdyby nie miał za sobą stanowczego wotum. Gdyby go nie pozyskał, wówczas niech Izba wezwie Crispiego do objęcia władzy rządowej.

W imiennem głosowaniu odrzucono 214 głosami przeciw 194 głosom porządek dzienny Crispiego.

Rzym, 12 marca. W Porto Mauricio (miasto w Sardynii) dało się czuć wczoraj po południu silne trzęsienie ziemi, które nie zrządziło jednak żadnej szkody. Równocześnie zaszło gwałtowne wstrząśnienie w Ventimiglia. Ludność opuściła w popłochu domy i zamieszkała w barakach. Również w Nicei dało się czuć trzęsienie ziemi. Ogólna panuje panika.

Londyn, 12 marca. Królowa udaje się 29 b. m. na Paryż do Cannes, gdzie zabawi kilka dni, poczem uda się do Aix les Bains, a z końcem kwietnia powróci na Francyę do Anglii.

Londyn, 12 marca. W izbie niższej oświadczył Hamilton, iż interes państwa wymaga, aby zachować jeszcze milczenie co do osoby, która nabyła tajne plany admiralicyi. Przeciwko ambasadzie Stanów Zjednoczonych nie ma żadnych oskarżeń.

Londyn, 12 marca. Dziennik urzędowy ogłasza zawarty 24 z. m. ratyfikowany układ pomiędzy Rossyą a Anglią, w sprawie wzajemnego wydawania złoczyńców.

Londyn, 12 marca. *Biuro Reutera* notuje pogłoskę, wedle której w gabinecie angielskim miały zapanować różnice przekonań w kwestyi ustawy agraryjnej dla Irlandyi. Odnośne przepisy nie zgadzają się podobno z zapatrywaniami ministra Göschena.

Londyn, 12 marca. *Morningpost* zaprzecza stanowczo pogłosce o nieporozumieniach w łonie gabinetu z powodu projektowanego bilu agraryjnego.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 11 marca 1887, godzina 1 min 45 Alp. Tow. górn. 22·75 Węg. akcye redyt. 291·—, Akcye anglo-austr. 107.25, Akcye banku Union 212·— Akcye kolei Karola Ludwika 200·75, Akcye kolei północnej 237.— Akcye kolei południowej 90·—, Akcye kolej Alföld 178 50, Akcye kolei Elżbiety 242.25, Akcye kolei Lwowsko - Czerniowieckiej 221.—, Akcye kolei węg. północno wschodniej 160.—. Wiedeńskie losy 124·75, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie —.— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104.—, Losy regulacyi Cisy 122·—, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 98 70, Akcye związkowego banku 97.75, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·13 50, Węgierskie losy 119.50, Marka niemiecka —·—, kolej Karola Ludwika —·— akcye tytoniowe —·—, Akcye Banku dla krajów koronnych —.—. — Usposobienie sprzyjające.

Wiedeń, 11 marca 1887, godzina 5 minut 35. Akcye kredytowe 284 30 Anglo-Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 200 50, Południowe —·—, Renta papierowa 79·30, Galic. listy zastawne —·— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor 10.12·50, Rubel papierowy —·—,

Wiedeń, 12 marca 1887 r. godzina 10 min 45 Akcye kredytowe 2·5·40, Anglo Austr. 107 75 Unionbank 212 25 Kolej Karola Ludwika 201·50. Południowa 91·—. Renta papierowa —.— 5% Galic hip. listy zastawne 100·75 Galic. oblig. indemn. —·—, do —, 4½% listy zastawne banku krajowego 96 50 4½% pożyczka krajowa z 1883 roku —·— Napoleondor 10·11 — Rubel papierowy —·— Usposobienie mocne.

Telegramy zbożowe z dnia 11 marca 1887, Wiedeń: Przenica za 100 kilo —·— do —·— złr, żyto —·— do —·— złr. jęczmień —·— do —·— złr., kukurudza —·— od —·—, zł., owies —·—, do —·—; okowita per 10 000 litr procent 25·62 do 75·—.— złr Szczecin,: Pszenica —.—, rzepik —.— spiritys —·— kukurudza —·— Kolonia —·— rzepak —·— do —·— zł, 100 kilogr. na wiosnę Budapeszt: Pszenica na wiosnę 8.98, do 9.09 —.— zł Berlin: Pszenica żółta (na wiosnę) 162.75 do —·— żyto —·— —·— m. spirytus 37·90, rzepakowy olej —·— Paryż: mąka 52,90 kilogr. —·— olej rzepakowy —·—. fr, spirytus —·—·—.—.

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki**

Przyjechali do Lwowa
dnia 12 marca 1887.

Hotel Langa.

Pp. E. Spiegel z Wiednia. S. Pindes z Wiednia, A. Wiengartner ze Zimnej wody. K. Raditsch z Wiednia, M. Zawistowska z Jaworowa.

Hotel Krakowski.

Pp. F. Stupnicki z Wilczy?, A. Czarnecki z Wesołej, G Borysiewicz ze Sambora, W. Rutkowska z Ustrzysk.

Hotel Angielski.

Pp. F. Opolski z Monasterzec, M. Marynowski z Jarosławia, K. E. Rudnicki z Tyśmienicy.

Nadesłane.

Pociągi kolejowe

przychodzą do Lwowa:

podług zegara lwowskiego.
od 1 października 1886.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 3 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min 30 po południu pociąg mieszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 19 po południu pociąg mieszany.

Ze Stryja: o godz. 8 min. 32 rano i o godz. 4 min. 35 po południu pociąg osobowy, a o godz. 2 min. 45 w nocy pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min. 24 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg gmięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 50 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 35 przed południem pociąg mięszany i o godz. 7 min. 6 wieczór pociąg lokalny.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min 44 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 10 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mięszany i o godz. 8 min. 10 rano pociąg lokalny.

Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu i o godz. 10 min. 25 wieczór pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze:** o godz. 6 min. 22 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 8 po południu i o godz. 10 min. 55 wieczór pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny. o godz. 12 min. 25 w południe i o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mięszany.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 11 marca 1887.

	płacą		żądają	
	walutą austr.			
	złr.	ct.	złr.	ct.
I. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	199	25	203	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	217	—	220	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	—	—	290	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	215	—	220	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	—	—	—	—
„ „ „ 5 pr. w. a.	98	60	99	60
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią . .	100	75	102	15
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los. 51l.	96	50	98	—
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	80	100	80
„ „ „ 4 pr. w. a.	96	—	97	—
„ „ „ 5pr. los. w 37 l.	99	80	100	80
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los $41^1/_2$ l.	93	—	94	—
„ „ $4^1/_2$ prc. „ „ 52	99	—	100	—
„ „ 4 prc. „ „ 56	92	—	93	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		47	50	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w. a. w likwidacyi		41	44	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakładu dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.		—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 pr. m. k.	104	—	105	50
Oblig. Komunale gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.	100	—	101	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5. pr, w. a. I emisyi . .				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	103	50	105	50
Pożyczki kr. z r. 1883 po $4^1/_2$ pr. wa.	94	50	96	50
5. Losy miasta Krakowa . . .	16	—	18	—
„ „ Stanisławowa	25	—	2[illegible]	—
6. Monety				
Dukat holenderski	5	93	6	03
Dukat cesarski . . . . ,	5	96	6	08
Napoleondor	10	10	10	19
Półimperyał	10	41	10	54
Rubel rossyjski srebrny . . .	1	54	1	64
„ „ papierowy . .	1	$12^1/_2$	1	$14^1/_2$
100 marek niemieckich . . .	62	30	63	20

(bez kupona; bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

z dnia 10. marca 1887.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	78.65	78.80
luty-sierpień	78.60	78.80
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	80.—	80.20
kwiecień-październik	80.—	80.20
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	125.50	126.50
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	132.25	133.—
„ „ 1860 po 100 złr. 5. prc.	133.—	133.50
„ „ 1864 po 100 złr.	164.—	164.50
„ „ 1864 po 50 złr.	1[illegible]3.—	1[illegible]4.—
Renty Com. po 42 litr. austr. . . .	158.50	159 50
Listy zastw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	—.—	—.—
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881 . .	9 .96	96 10
Austr. renta zł. wolna od podat. 4prc.	109.15	109.35
2. Obligacye indem. 5 prc. (za złr. m. k.)		
Czech	109.—	—.—
Bukowiny	104.2	105.—
Galicyi	104.—	104 50
Niższej Austyi	109.—	110.—
Siedmiogrodu	104.—	104.50
Węgier	104.—	105.—
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	105.—	105.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. . .	280.—	280.40
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	[illegible]55.—	561.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł. . .	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	234.50	235.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł. . .	849.—	852.—
Kol. Albrechta a 209 zł. w srebrze .	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500zł. m.	384.—	386.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 100 zł. m. k. . .	2363	2368
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k. . .	199.75	200 -
Lwów-Czern. kol i po 200 zł. wa. war.	218.75	219.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	241.—	241.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	89.50	90.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	162.25	163.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr. .	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4^1/_2$ pr. w złocie w 50 l.	100.90	101.50
„ „ premiowe po 3 prc.	100.50	101.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6. pr.	99 —	10[illegible].—
„ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	102.—
„ „ „ w 36 l. $6^1/_2$ pr.	99.—	99.25
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc. . .	95.50	96.30
„ „ „ „ „ po 5 prc. .	100.25	100 75
„ „ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	100.2[illegible]	100.75
Banku krajow. $4^1/_2$ pr. wa. los w $52^1/_2$ l.	96.75	97.50
Obligi komunalne Banku krajowego 5 prc. w. a. I emisyi	100.25	100.75
Gal. banku hip. po 5 prc.	98.50	99.50
Banku austro-węgiersk. po 5 prc. . .	101.50	102.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 prc. . .	101.7	102.—
„ Zakł. kr. ziems. po $5^1/_2$ prc. .	101.—	—.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a	97.[illegible]	98 —
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 prc. w srebrze . . .	98.50	—.—
Kolej północna po 100 zł. m. k. . .	99.80	100.20
„ po 100 zł. w. a. . .	—.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po $4^1/_2$ prc.	99.—	99.50
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal) . .	97.75	98.25
Kol. gal. Lwów.-Czer.-Jass. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884 . .	80.—	80.50
z r. 1884 . .	87.75	88.25
z r. 1868 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	96.50	97.—
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w.	174.—	175.—
Clarego po 40 zł. m. k.	43.25	43.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m.k.	113.—	114.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	24.50	25.50
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w a.	16.90	17.40
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. .	19.50	20.50
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.	47.25	47.75
Palfiego po 40 zł. m. k.	42.50	43.50
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	14.30	14.60
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	9.30	9.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.—	19.50
Salma po 40 zł. m. k.	54.50	55.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	54.—	55.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	26.25	27.25
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k. . .	—.—	137.50
„ „ po 50 zł. w. a. . .	68.—	69.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	34.25	35.25
Windischgratza po 20 zł. m. k. . .	42.—	43.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł w. p. n. . .	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	128.20	128.55
Paryż za 100 ft.	50 50.—	50.55.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	6.03.—	6.0[illegible].—
„ pełnej wagi	5.97.—	5.99 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20 frankówka	10.13.—	10.14.—
Rossyjski imperyał	10.44.—	10.47.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 11 marca 1887.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	79	20
„ „ „ w srebrze . .	79	95
Renta w złocie	109	25
5 prc. austr. renta marcowa	95	90
Akcye banku wiedeńskiego	850	—
„ „ kredytowego	283	30
Londyn	127	95
Napoleondor	10	11—
Dukat cesarski men.	6	03
100 marek niemieckich	62	75

DZIENNIK URZĘDOWY.

Kuratele.

L. 1987 (1659 3—3)

P. Jan Czemeryński aptekarz w Ieziernie na podstawie uchwały ck. sądu obwod. w Złoczowie z 26 lutego 1887 l. 1453 został uznany marnotrawcą. — Kuratorem jego jest ks. Dymitr Zerebecki w Ratyszczu sąd i poczta Załosce.

C. k. sąd powiatowy

Zborów, dnia 28 lutego 1887.

L. 17234 [1688 2—3]

W skutek uchwały ck. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 11 grudnia 1886 uchyla ck. sąd powiatowy w Czortkowie kuratelę nad Leonem Lewczukiem z Jagielnicy uchwałą z dnia 29 czerwca 1881 l. 5949 ustanowioną.

C. k. sąd powiatowy

Czortków, 12 lutego 1887.

L. 168 (1760 1—3)

Jan Krupa w Lutczy uchwałą c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 17 grudnia 1885 l. 8561 uznany został za marnotrawcę, kurator dla niego ustanowiony w osobie Ignacego Szurleja z Lutczy.

Strzyżów, 6 lutego 1886.

L. 400 [1645 1—3]

C. k. sąd powiatowy ogłasza, że c. k. sąd krajowy w Krakowie postanowieniem z dnia 26 listopada 1886 l. 28474 uchylił kuratelę nad Józefem Lubaszem z Chrzanowa uchwałą z dnia 28 września 1869 l. 15833 z powodu marnotrawstwa rozciągniętą. Chrzanów, dnia 21 lutego 1887.

L. 4588 [1412 1—3]

Józef Czudyj z Patoczysk uznany został marnotrawcą kuratorem tegoż jest Wasyl Majewski.

Z c. k. sądu powiatowego

Horodenka, 16 czerwca 1886.

L. 16215 [1406 1—3]

C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza, że uchwałą ck. sądu krajowego w Krakowie z dnia 10 grudnia 1886 l. 32473 uznanym został Kazimierz Pradel z Cząsłowic marnotrawcą dla którego kuratorem mianowano Pawła Pląder wójta z Cząsłowic.

Bochnia, dnia 22 grudnia 1886.

L. 5928 (1440)

Magdalenę Jawornicką gospodynię z Ulucza uznano marnotrawczynią.

Na kuratora ustanowiono Jana Lewkowicza gospodarza z Ulucza.

C. k. sąd powiatowy

Bircza, 30 września 1886.

L. 1027 (1477 1—3)

Stanisław Glina 25 lat liczący z Trembowli został na podstawie uchwały c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z 15 stycznia 1887 l. 403 uznany sądownie za marnotrawcę. — Kuratorem ustanowiono Pawła Szmigielskiego z Trembowli.

C. k. sąd powiatowy

Trembowla, 8 lutego 1887.

L. 2450 (1716)

Ogłasza się, że dla marnotrawcy Piotra Hupały w miejsce mianowanego uchwałą z 25 lipca 1885, l. 5996 Iwana Wychopnia, Józef Wychopeń z Żółtaniec kuratorem ustanowiony zostaje.

C. k. sąd powiatowy

Kulików, dnia 21 marca 1886.

L. 6278 (1476 1—3)

Dmytro Wasylyszyn z Ostry uznany marnotrawcą a Jacko Sadowski tegoż kuratorem ustanowiony.

C. k. sąd powiatowy

Potok złoty, 13 grudnia 1886.

L. 8995 (1445 1—3)

Beila Mindel Schwarz z Komarna uznana głupkowatą kuratorem ustanowiony Markus Münzer z Komarna.

Komarno, dnia 10 września 1886.

L. 2273 [1600 1—3]

Stanisław Stempień z Łuzny nr. 124 uznany marnotrawcą kuratorem ustanowiony Piotr Wiecelo z Woli łużańskiej.

C. k. sąd powiatowy

Gorlice, dnia 27 lutego 1887.

L. 4614 (1787 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że Wiktor Klobassa Zręcki, nad którym wskutek uchwały ck sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 5 marca 1873 l. 2457 władzę ojcowską, aż do dalszego rozporządzenia sądowego przedłużono, a tutejszosądową uchwałą z dnia 13 lutego 1886 l. 3 14 w skutek śmierci ojca tegoż śp. Karola Klobassy Zręckiego, adwokata krajowego w Krakowie dra Władysława Lisowskiego kuratorem bezwłasnowolnego Wiktora Klobasy Zręckiego, ustanowiono, z pod kurateli niniejszem uwolniony i za własnowolnego uznany zostaje.

Kraków, 4 marca 1887.

L. 7082 (1808 1—3)

Iwana Gudz z Hlibowa uznaje się w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z 11 grudnia 1886 l. 17417 za marnotrawcę ustanawiając kuratorem Olekse Marusynego z Hlibowa.

C. k. sąd powiatowy

Grzymałów, 31 grudnia 1886.

Księgi gruntowe.

L. 3409 (1815)

Komisya hipoteczna sądu powiatowego zawiadamia, że 15 marca 1887 o godz. 9 rano rozpocznie w Jasienowie górnym dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej.

Interesowani zgłoszą się u komisarza hipotecznego w miejscu.

Kosów, dnia 6 marca 1887

L. 8418 (1812 1—3)

C. k. sąd powiatowy Kęcki zawiadamia, iż dochodzenia celem uzupełnienia księgi gruntowej gminy katastralnej Bielany dla utworzenia nowego ciała hipotecznego z parceli gruntowej l. kat. 1760/3 (las) w gmachu sądu na dniu 21 kwietnia 1887 godzinie 10 rano przeprowadzi.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Kęty, 31 stycznia 1887.

Upadłości.

L. 18390 [1681 3—3]

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że zastępcą zarządcy masy konkursowej W. Michalewskiego ustanowiony został Jerzy Geciów.

Tarnopol, 31 grudnia 1886.

L. 1760 (1796)

Do likwidacyi wierzytelności w masie rozbiorowej Saula Bornsteina po ogólnym terminie likwidacyjnym zgłoszonych wyznaczam termin na dzień 24 marca 1887 o godzinie 10 przed południem B. nr. 15.

Przemyśl, 4 marca 1887.

Komisarz konkursowy

L. 3. (1815 1—3)

Wierzycieli masy rozbiorowej Herscha Rubina i Fiszla Jungermana zawiadamiam że zarządca tejże przedłożył układ ostatecznego rozdziału majątku Układ u zawiadowcy lub komisarza konkursowego przejrzeć i odpisać można.

Wzywam wierzycieli aby zarzuty przeciw zamierzonemu rozdziałowi do 19 marca ustnie lub pisemnie u komisarza konkursowego wnieśli. Do rozprawy nad zarzutami względnie do zatwierdzenia ostatecznego podziału tudzież sprawdzenia rachunku zawiadowcy wyznaczam termin na 28 marca 1887 godzinę 9 rano na który ogół wierzycieli wzywam.

Rożniatów, 5 marca 1887.

Komisarz konkursowy

L. 128 (1791)

W celu powzięcia uchwały w myśl §. 146 ust. konk. względem sposobu zrealizowania wierzytelności do masy konkursowej Izaaka Laka i Arona Rothberga należących komisarz konkursowy przy c. k. sądzie krajowym zaprasza wierzycieli na dzień 30 marca 1887 o godzinie 10 przed południem do bióra nr. 8.

Kraków, 20lutego 1887.

L. 448 (1795 1—3)

Przy wyborze 12 stycznia 1887 zostali adw. dr. Edward Milgrom stałym zarządca zaś Hersz Wagenberg zastępcą zarządcy masy rozbiorowej Szulima Barona wybrani, co się podaje do wiadomości publicznej.

C. k. sąd obwodowy

Kołomyja, 13 stycznia 1887.

Konkursa.

L. 217 (1709 1—3)

Celem obsadzenia posady stałego posługacza w Zakładzie fizyologicznym c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, rozpisuje się konkurs z terminem do 7 kwietnia roku bieżącego.

Z posadą tą połączona jest roczna płaca w kwocie 300 złr. wraz z dodatkiem aktywalnym 75 złr. i dodatkiem 21 złr. rocznie na liberyę, oraz bezpłatnem mieszkaniem w Zakładzie.

Ubiegający się o powyższą posadę winni udowodnić dokładną znajomość języka polskiego w słowie i piśmie, tudzież fizyczne uzdolnienie potrzebne do pełnienia tych obowiązków i wnieść podania swe zaopatrzone w dokumenta, wykazujące wiek, stan i dotychczasowe zatrudnienie kompetenta, w terminie powyżej wskazanym na ręce Senatu akademickiego ck. Uniwersytetu w Krakowie. Kandydaci zostający w publicznej służbie, mają to uczynić za pośrednictwem swej władzy przełożonej.

W myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872, l. 60 D. p. p. przy obsadzeniu rzeczonej posady mieć będą pierwszeństwo wysłużeni podoficerowie ck. armii, posiadający przepisane warunki, a dopiero w braku tychże mogą być uwzględnieni inni kompetenci, należycie ukwalifikowani.

Kraków, dnia 6 marca 1887.

St. Tarnowski: rektor Un. Jagiellońskiego.

Licytacye.

L. 1979. (1820)

Odnośnie do t. s edyktu z 20 listopada 1886 do l. 15185 umieszczonego w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej Nr. 27, 28 i 29 oznajmia się, że przedmiotem licytacyi będzie realność l. 251/1033 oznaczona, a nie, jak to mylnie wydrukowano pod l. 251/033 położona.

Tarnopol, 21 lutego 1887.

L. 10647 (1751 2—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 24 marca i 28 kwietnia 1887 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 2 czerwca 1887 nawet poniżej takowej, jednak nie niżej sumy równej pretensyom, którym służy prawo pierwszeństwa i pretensyom na realności ubezpieczonym licytacya realności l. 268 w Gródku według wyk. hipot. 1548 i 3/9 części wykazu hipot. 1549 księgi gruntowej gminy Gródek, Iwana Rap własnej na rzecz c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi pto 168 zł. 40 ct. w. z pn.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem dra Józefa Bylinę, adw. w Gródku.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 2 czerwca 1887 godzinę 3 po południu.

Gródek, 10 listopada 1886.

Z. 2292 (1771 1—3)

Verpachtung des Religionsfondsmeierhofes „Hadikfalva“ in der Bukowina.

Zum Zwecke der Verpachtung des dem buk. gr. or. Religionsfonde gehörigen im Gemeindebereiche von Hadikfalva gelegenen Meierhofes „Hadikfalva“ auch „Czarne łozy“ genannt (XIII Kuczurmarer Pachtsektion) bestehend aus einer Grundarea von circa 386 Joch Aecker und Wiesen mit Wohn- und Wirthschaftsgebäuden wird von der k. k. Direction der Güter des buk. gr. or. Religionsfondes auf sechs eventuell zwölf Nutzungsjahre vom 1 Mai 1887 bis Ende October 1893, respective bis Ende October 1898 unter den Bedingungen des hieramts zur Zl. 2292/87, erliegenden Offertsverhandlungsprotokolles ddtto. 28 Februar 1887 eine neuerliche Offertverhandlung hiemit ausgeschrieben.

Dieser Meierhof ist circa 7 $^{5}/_{10}$ Kilometer von der Stadt Radautz entfernt gelegen und im Orte Hadikfalva selbst, befindet sich eine Eisenbahnstation.

Pachtofferte, welche mit einer 50 kr. Stempelmarke versehen und im Uebrigen rechtsförmig ausgestellt sein müssen, sind unter genauer Angabe der Pachtdauer (6 oder 12 jährige) bei dieser k. k. Güter-Direction, wo auch die Pachtbedingnisse zur Einsicht aufliegen und alle näheren Auskünfte über das Pachtobjekt ertheilt werden, bis spätestens 24 März 1887, Mittags 12 Uhr, einzureichen.

Jeder Pachtwerber muß sich auch in legaler Weise darüber ausweisen, daß er das erforderliche Betriebskapital besitzt und mit den zum Betriebe einer Landwirtschaft nöthigen Kenntnissen ausgerüstet ist.

Offerte für eine kürzere, oder längere Pachtperiode als die oben angegebenen, sind unzulässig, dagegen kann ein und derselbe Pachtwerber alternativ für beide Pachtperioden offeriren, in welchem Falle die endgiltige Bestimmung der Pachtdauer der Verwaltungsbehörde der buk. gr. or. Religionsfondsgüter ausschließlich vorbehalten bleibt.

Das Vadium, welches dem Offerte bei sonstiger Nullität desselben beigeschlossen sein muß, wird mit 500 fl. in Baren, oder in annehmbaren, nach dem letzten Wiener Börsenkurse, jedoch nicht höher, als wie im Nominalwerthe berechneten öffentlichen Werthpapieren, oder in Einlagsbücheln der bukowiner Spaarkasse festgesetzt.

Offerte, welche mittelst Post eingesendet werden, sind behufs Vermeidung einer vorzeitigen Eröffnung mit folgender Bezeichnung zu versehen: „Pachtoffert für den Meierhof „Hadikfalva“ zur Verhandlung vom 24 März 1887“.

Von der k. k. Direction der Güter des bukowinaer gr. or. Religionsfondes.

Czernowitz, am 8 März 1887.

L. 7500. (1769 1—3)

C. k ministerstwo handlu zamierza oddać wykonanie budowy gmachu dla c. k. zakładu pocztowego i telegraficznego w Krakowie najmniej żądającemu.

Koszta wynoszą w przybliżeniu:

I za główny budynek 212 930 zł 90 ct.

II. za wozownię, wychodki i zbiornik na śmiecie 3066 zł. 48 ct.

III. Na pojedyncze dopiero po wykonaniu obliczyć się dające roboty przewidziano kwotę 24.000 zł.

Bliższe postanowienia co do wnoszenia ofert, tudzież formularze na oferty, plany wraz z kosztorysem i opisem budowy, jakoteż ogólne i specyalne warunki budowy wyłożone będą od 10 marca r.b. w c. k. dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie i w c. k. urzędzie pocztowym w Krakowie, gdzie takowe w godzinach urzędowych przejrzeć i bliższych informacyj zasięgnąć można.

Odnośne oferty należy odpowiednio ostemplować i w zapieczętowanej kopercie w c. k. dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie lub w c. k. urzędzie pocztowym w Krakowie najdalej do dnia 26 marca r. b. godziny 12 w południe, wnosić — względnie frankowane nadsyłać.

Wadyum wynosi 12.000 zł. w. a.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.

Lwów, 9 marca 1887.

Von Seite des k. k. Handels Ministeriums wird die Ausführund eines „Amtsgebäudes für die k. k. Post und Telegrafen-Anstallt in Krakau“ im Offertwege vergeben.

Die approximativen Kosten betragen:

I. Für das Haupgebäude 212.930 fl. 90 kr.

II. Für die Remise nebst Abort und Kehrichtgrube . 3.066 fl. 48 kr.

III. Für einzelne auf Nachmaß herzustellende Arbeiten wird vorgesehen . . . . 24.000 fl. — kr.

Die näheren Bestimmungen für die Offert-Einbringung, ferner Offertformulare, Pläne sammt kostenanschlag und Baubeschreibung, sowie auch die allgemeinen und speziellen Baubedingnisse liegen bei der k. k. Post- und Telegrafen-Direction in Lemberg und beim k. k. Postamte in Krakau, vom 10. März l. J. angefangen zur Eeinsicht auf und können während der Amtsstunden eingesehen werden, woselbst auch nähere Auskünfte zu erhalten sind.

Die bezüglichen Offerte sind gestempelt und in einem versiegelten Couverte bei der k. k. Post- und Telegrafen-Direction in Lemberg, oder beim k. k. Postamte in Krakau, spätestens am 26. März l. J. 12 Uhr Mittags einzureichen, bzw. frankirt dahin einzusenden.

Das Vadium beträgt 12.000 fl.

K. k. Post und Telegrafen Direktion.

Lemberg, am 9. März 1887.

Ц. к. Министерство Торговлѣ замѣрѧе ôтдати виконанє „оурѧдового бꙋдинкꙋ длѧ ц. к. заведенѧ почтового и телеграфичного въ Краковѣ“ въ дорозѣ офертъ.

Кошта выносѧтъ въ приближеню:

I. За головный бꙋдинокъ . . . . . 212.930 зр. 90 кр.

II. За возôвню, выходки и збôрникъ на смѣте . . . . 3.066 зр. 48 кр.

III. На поодинокû доперва по выконаню обчислити сѧ дающû роботы предвиджꙋє сѧ квота . . . . 24.000 зр. — кр.

Ближшûи постановы що до внесенѧ офертъ, далѣû формꙋлѧри на оферты, планы вразъ зъ коштѡрысомъ и описомъ бꙋдовы ꙗкъ также загальнû и спецiальнû оусловïѧ бꙋдовы, выложенû бꙋдꙋтъ ôтъ 10 марта с. р. въ ц. к. Дирекцïи почтъ и телеграфôвъ въ Львовѣ и въ ц. к. Оурѧдѣ почтовôмъ въ Краковѣ, где тыжь въ годинахъ оурѧдовыхъ переглѧнꙋти и ближшû информацïи засѧгнꙋти можна.

Дотычащû оферты належитъо стемпльовати и въ запечатанôй копертѣ до ц. к. Дирекцïи почтъ и телеграфôвъ або до ц. к. Оурѧдꙋ почтового въ Краковѣ найдалѣû до днѧ 26 марта с. р., 12 годины въ полꙋдне, вносити, взглѧдно за оплатою почтовою пересылати.

Вадïюмъ выноситъ 12.000 зр. в.а.

Ц. к. Дирекцïѧ почтъ и телеграфôвъ.

Львôвъ, днѧ 9 марта 1887.

L. 913. (1748 1—3)

W dniach 28 marca' 25 kwietnia i 23 maja 1887 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w budynku sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 458 w Czarnym Dunajcu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Zofii Horowitz własnej, oraz sumy 1221 zł. a. w. na realności tej na rzecz Henryka Horowitza zaintabulowanej, w pierwszych dwóch terminach realność za cenę szacunkową 1200 zł. suma 1221 zł. a. w. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie niżej takowej.

Wadyum wynosi 120 zł. i 122 zł. aw.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

C. k. sąd powiatowy.

Czarny Dunajec, 21 lutego 1887.

L. 5707. (1754 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Sary Rosenmann w kwocie 46 zł. w. a. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 28 marca, 25 kwietnia i 23 maja 1887 o godzinie 9 zrana przymusowa licytacya realn ści wykazem hipotecznym nr. 260 gminy Ładyczyn objętej, oraz połowy realności wykazem hipotecznym nr. 259 gminy Ładyczyn objętej, spadkobierców Eliasza Irchy własnych, na powyższych dwu terminach tylko za cenę wywołania lub wyższą, na trzecim terminie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 125 zł.

Wadyum 12 zł. 50 ct. wa.

Bliższe warunki licytacyi i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych lub tych, którymby uchwała licytacyjna dla jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, niemniej i tych, którzyby po dniu wystawienia wyciągu hipotecznego rzeczowe prawa zastawu nabyli, ustanawia się kuratorem Mikołaja Koncur z Ładyczyna.

Mikulińce, 3 listopada 1886.

L. 33. (1755 1—3)

W dniach 21 marca i 12 maja 1887 zawsze o 10 godzinie rano odbędzie się tutuj celem zaspokojenia pretensyi Józefa Warty 230 zł aw 230 ros. rubli i 15 zł. licytacyjna sprzedaż realności n. k. 31 w Grzechyni, niehipotecznej, dłużników Wojciecha i Anny Wronków własnej.

Cena wywołania 621 zł.

Wadyum 63 zł. aw.

Resztę warunków w tut. registraturze przejrzeć można.

Do ułożenia ewentualnego lżejszych warunków wyznaczono termin na 12 maja 1887 o 10 rano

C. k. sąd powiatowy.

Maków, 20 stycznia 1887.

L. 545. (1717 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Teodora Klimkiewicza przeciw Ahafii Klimkiewicz pto 50 zł. aw. z pn. licytowaną będzie w sądzie tutejszym na dniu 28 kwietnia, 2 czerwca i 7 lipca 1887 o godzinie 10 rano realność pod l. w hip. 324 w Kulikowie położona, ciało tabularne stanowiąca.

Cena wywołania 175 zł. aw.

Wadyum 17 zł. 50 ct. aw.

Resztę warunków i akta przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kulików, 6 lutego 1887.

L. 146. (1722 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Liszkach podaje do publicznej wiadomości iż celem zaspokojenia należytości kasy oszczędności miasta Krakowa w sumie 3732 zł. 68 ct. i zaległych rat po 160 zł. w. a. z pn. odbędzie się licytacya realności pod nk. 39 w Dąbrowej położonej folwark Kukułówka zwanej pp. Władysł wa i Emilii Moszyńskich własnej, w dwóch terminach, a mianowicie dnia 21 kwietnia i dnia 21 maja 1887 każdym razem o godzinie 9 rano w c. k. sądzie powiatowym w Liszkach, na których realność ta tylko za cenę szacunkową 2229 zł. 74 ct. w. a. lub powyżej takowej sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 2229 zł. 74 ct. wa.

Wadyum zaś wynosi 224 zł. wa.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

O tem zawiadamia się wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 27 grudnia 1886 do hipoteki wyż wzmiankowej realności weszli, lub którymby rezolucya rozpisująca licytacyę lub też późniejsze rezolucye z jakichbądź powodów doręczone być nie mogły przez edykta i do rąk ustanowionego do nich kuratora w osobie p. Filipa Jendla w Liszkach.

Liszki, 18 lutego 1887.

L. 6429. (1721 1—3)

W sądzie powiatowym w Liszkach odbędzie się dnia 21 kwietnia, 26 maja i 30 czerwca 1887 zawsze o godzinie 10 rano licytacya połowy realności, objętej wykaz. hip. 91 ks. gr. Rusocice, masy spadkowej Franciszka Knapika własnej. na rzecz Józefa Gruszeczki celem zaspokojenia kwoty 50 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 419 zł. 50 ct.

Wadyum 42 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny wolno przejrzeć w registraturze.

Liszki, 16 lutego 1887.

L. 3909. (1799 1—3)

W dniach 15 marca, 13 kwietnia i 24 maja 1887 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa licytacya trzech parcel gruntowych w Woli zaderewackiej położonych, do dłużników Matija i Fesi Łukaczów należących, przedmiotów ksiąg gruntowych niestanowiących, a mianowicie: a) parceli „Łan“ zwanej, b) parceli „Składy“ zwanej, c) parceli „Dubnyk“ zwanej, celem ściągnięcia należącej się Maruni Stelmach sumy 100 zł. zpn.

Na pierwszych dwóch z tych terminów parcele powyższe tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także i niżej takowej, jednak nie niżej sumy równającej się pretensyom, którym pierwszeństwo przysługuje i pretensyom na takowych ubezpieczonym, sprzedane zostaną.

W razie gdyby i na tym trzecim terminie sprzedaż nie przyszła do skutku, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 24 maja 1887 godzinę 4 popołudniu, na którym nie awiący się uważani będą za przystępujących do wniosków większości jawiących się.

Cena wywołania wynosi 160 zł., a mianowicie dla parceli ad a), 70 zł. dla parceli ad b) 70 zł., a dla parceli ad c) 20 zł., wadyum 10 prc. ceny wywołania i każda parcela także z osobna sprzedaną być może.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt opisania i oszacowania w tut. registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Bolechów, 28 czerwca 1886.

Zl. 402. (1770 1—3)

Am 4ten April 1887, um 11 Uhr Vormittags, wird bei der Direction des k. k. Staatsgestütes in Radautz, wegen Verpachtung der Propinations-Gerechtsame in soweit derselben des bezügliche ausschließliche Recht zu der Getränke-Erzeugung und dem Ausschanke gesetzlich selbst zusteht, in nachstehenden Sectionen, jedoch mit dem ausdrücklichen Ausschluße der Bier-Erzeugung und des freien Bierausschankes, in welcher Beziehung bloß der Verschleiß des in der 1ten Section erzeugten Bieres ausgeübt werden darf auf die Zeit vom 1ten Juli 1887, bis Ende April 1890, im schriftlichen Offertwege gegen die angesetzten Fiskalpreise verhandelt werden, als:

3te Section bestehend aus den Ortschaften Badeutz und Millescheutz. mit der im Bereiche der letzteren gelegenen Gestüts-Abtheilung . . . . 2264 fl.

5te Section Andrasfalva, mit Einschluß des Gestütspostens und Oekonomiehofes Mittoka, dann der Gestütsabtheilung Horaitza 2000 fl.

7te Section Altfratautz, mit der Gestütsabtheilung Ogordomnesk und dem Dorfantheil Gallinestie . . . . 4800 fl.

Pachtreflektanten werden eingeladen, ihre schriftlichen, versiegelten, mit einer zu überschreibenden 50 kr. Stempelmarke versehenen Offerte, abgesondert für jede der obgenannten Sectionen am obfestgesetzten Termine bei der Radautzer k. k. Staatsgestüts Direktion zu überreichen, in denselben den jährlich angebotenen Pachtbetrag genau mit Ziffern und Buchstaben auszudrücken und gleichzeitig, das 10 prc. Reugeld anzuschließen.

Jeder dem Amte nicht persönlich bekannte Offerent hat über seine Vermögensverhältniße nnd seine Moralität ein gemeinde ämtliches, von der politischen Behörde mitbestätigtes Zeugniß beizubringen.

Wenn mehrere Personen das schriftliche Offert gemeinschaftlich ausstellen, so haben sie im Offerte beizusetzen, daß sie sich als Mithafter zur ungetheilten Hand, nähmlich Einer für Alle und Alle für Einen, dem hohen Aerar zur Erfüllung der Pachtbedingniße verbinden, und jenen Mitofferenten namhaft zu machen, mit welchem überhaupt alle bezüglichen Verhandlungen vorgenommen werden sollen.

Später als am 4ten April d J. 11 Uhr Vormittags einlangen, oder im telegrafischen Wege überreichte Offerte werden nicht berücksichtiget.

Wird jenen Offerenten der Vorzug eingeräumt werden, der den gestellten Anforderungen entspricht; doch bleibt die Wahl des Erstehers unter den Offerenten dem hohen k. k. Ackerbau Ministerium vorbehalten.

Die näheren Offertverhandlungs- und Pachtbedingungen können in den gewöhnlichen Amtsstunden hieramts eingesehen werden.

Radautz, am 7. März 1887.

L. 228. (1753 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Breiny Marmorek w kwocie 321 zł. wa. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 28 marca, 25 kwietnia i 23 maja 1887 o godzinie 9 z rana przymusowa licytacya realności pod nk. 54 wykazem hipotecznym nr. 409 gminy Mikulińce objętej. spadkobierców Jana Łotockiego własnej, na pierwszych dwu terminach tylko za cenę wywołania lub wyższą, na trzecim terminie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 1500 zł.

Wadyum 150 zł. wa.

Bliższe warunki licytacyi i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych lub tych, którymby uchwała licytacyjna dla jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, niemniej i tych, którzyby po dniu wystawienia wyciągu hipotecznego rzeczowe prawa zastawu nabyli, ustanawia się kuratorem Jana Kosteckiego.

Mikulińce, 27 kwietnia 1885.

L. 9831. (1615 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Markusa Resena w kwocie 115 zł. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach

26 kwietnia,
25 maja i
30 czerwca 1887

każdym razem o godzinie 10 przed połud. publiczna przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. l. 820 i 821 gminy Pomorzany objętej, stanowiącej własność Łucia i Anny Smal, z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 670 zł.

Wadyum 67 zł.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w ts. registraturze.

Zborów, 18 grudnia 1886.

L. 13714. (1647 3—3)

W dniach 21 kwietnia, 23 maja i 20 czerwca 1887 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w budynku sądowym na zaspokojenie należącej się Pawłowi Ludwikowi 2im Zalarskiemu kwoty 400 zł. z pn. przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod l. w. h. 389 w Chrzanowie dłużnika Jana Madeji własnej.

Cena wywołania 806 zł.

Wadyum 80 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny w aktach do przejrzenia.

Chrzanów, 23 listopada 1886.

L. 36. (1694 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 20 kwietnia, 20 maja i 21 czerwca 1887 powyżej ceny szacunkowej licytacya realności l. 97 według wyk. hip. nr. 24 gminy Krechowice objętej, Wasyla, Katarzyny, Maryi, Jewdochy, Antoniego i Nastuni Dyczków własnej na rzecz gal. zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie celem ściągnięcia sumy 216 zł. 84 ct. z pn.

Cena wywołania 700 zł.

Wadyum 70 zł.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Władysława Jastrzębskiego w Krechowicach.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 20 lipca 1887 godzina 10 z rana.

C. k. Sąd powiatowy.

Rożniatów, 31 stycznia 1887.

L. 187. (1695 3—3)

W dniu 20 kwietnia 1887 o 10 godz. z rana odbędzie się w sądzie tutejszym ponowna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 656 w Perehińsku położonej, nieintabulowanej, z domu mieszkalnego pod nk. 656 domu mieszkalnego pod n. k. 84 budynków gospodarczych, tartaku o dwóch piłach, młyna o trzech kamieniach, foluszu i około 20 morgów gruntu się składającej, Isaka i Racheli Knollów własnej celem zaspokojenia sumy 687 zł. 38 ct. z pn. na rzecz gal. Zakładu kredyt. włośc. w likwidacyi we Lwowie. Realność ta na powyższym terminie także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Ceno wywołania 1100 zł.

Wadyum 55 zł.

Resztę warunków w registraturze do przejrzenia.

Rożniatów, 16 lutego 1887.

L. 7541. (1658 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Salamona Dimonda w kwocie 94 zł. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach

25 kwietnia,
24 maja i
27 czerwca 1887

każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. L. 153 gminy Jezierzanka objęiej, stanowiącej własność spadkobierców ś. p. Iwana Iwanyny Hawryszkowa, z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 265 zł.

Wadyum 26 zł. 50 ct.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Zborów, 14 grudnia 1886.

L. 616. (1682 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sum 27 zł. 37 ct. 1053 zł. 80 ct. z pn. na rzecz c. k. uprzyw. galicyj. akcyjnego banku hipotecznego odbędzie się 22 kwietnia, 24 maja i 28 czerwca 1887 każdym razem o godzinie 10 przed południem w budynku sądowym w biurze nr. 3 egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Izraela Königsberga i Ryfki Königsbergowej własnej w Tarnopolu pod l. s. p. 86/88 położonej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na powyższych trzech terminach sprzedaną nie będzie wynosi 3400 zł.

Wadyum 340 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 10 stycznia 1887 na licytowanej realności prawa rzeczowe nabyli, lub którymby uchwała tę licytacyę rozpisująca lub późniejsze uchwały w tej sprawie doręczone być nie mogły, ustanowiono na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum w osobie adw. dra Sternklara ze substytucyą adw. dra Mantla.

Tarnopol, 5 lutego 1887.

L. 12391. (1211 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy w celu zaspokojenia pretensyi c. k. upr. akc. banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 758 zł. 53 ct. aw. z pn. sprzedawać będzie przez publiczną relicytacyę realność pod lk. 59/96 w Tyśmienicy położoną wedle dom. VIII. pag. 109 n. 1. haer. i dom. VIII. pag. 110 n. 2. haer. dłużnika Wasyla Postołowskiego własną na 2180 zł. aw. oszacowaną w jednym terminie dnia 27 kwietnia 1887 w tut. sądzie o godzinie 10 rano z tem, że przy tym terminie realność ta też poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 2180 zł., zaś wadyum 109 zł.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, ustanawia się p. Teofila Witosławskiego z Tyśmienicy.

Resztę warunków licytacyi, tudzież wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Tyśmienica, 27 listopada 1886.

L. 9471. (1690 3—3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iż celem ściągnięcia wierzytelności Mendla Stempelbacha w kwocie 28 zł. przeprowadzoną będzie w dniu 26 kwietnia, 24 maja i 28 czerwca 1887 każdym razem o godzinie 10 z rana przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod nk. 142 w Kolbuszowy położonej.

Cena szacunkowa wynosi 110 zł.

Wadyum 11 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania, tudzież bliższe warunki licytacyi przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kolbuszowa 23 grudnia 1886.

L. 6029. (1532 3—3)

Sąd powiatowy w Mszanie dolnej zawiadamia, że w dniach 26 kwietnia, 24 maja i 21 czerwca 1887 o godzinie 10 rano w budynku tut. sądu egzekucyjnie sprzedana będzie realność wiejska pod nk. 12 w w Gruszowcu położona lwh. 17 objęta, Antoniego Miśkowca własna, na zaspokojenie 10 rat po 19 zł. 38 ct. w. a. i reszty kapitału 262 zł. 50 ct i 19 zł. wa. z pn. ck. uprzyw. gal. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie

Cena szacunkowa 600 zł.

Wadyum 60 zł.

W razie niesprzedania tej realności na powyższych 3 terminach za cenę równającą się sumie ubezpieczonych na niej długów wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków termin na dzień 22 czerwca 1887 o godz. 4 po południu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się tutejszego notaryusza p. Jana Wysockiego.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tut. registraturze.

Mszana dolna 31 grudnia 1886.

L. 214. (1714 3—3)

Na dniu 28 marca, 27 kwietnia i 1 czerwca 1887 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w sądzie celem zaspojenia kwoty 30 zł. wa. z pn. towarzystwu zaliczkowemu w Cieszanowie u Jakóba Czopa względnie u jego spadkobierców się należącej publiczna sprzedaż realności w Kadłubiskach położonej, wyk. hipot. 15 ks. gruntowej tejże gminy objętej.

Cena szacunkowa wynosi 250 zł.

Wadyum 25 zł. w. a.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne mogą być w registraturze przejrzane.

Dla z miejsca i imienia niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Jana Strzeleckiego z Cieszanowa kuratorem.

C. k. sąd powiatowy.

Cieszanów, 6 lutego 1887.

L. 18373. (1580 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 1050 zł. w. a. z 6 prc. odsetkami od 14 stycznia 1880 bieżącemi, kosztów sądowych i egzekucyjnych, po potrąceniu jednak sumy 1050 zł. na częściowe zaspokojenie tej pretensyi już uiszczonej, odbędzie się na rzecz Berla Steina dnia 26 kwietnia 1887 o 10 godzinie przed południem w zabudowaniu sądowem w biurze nr. 14 egzekucyjna sprzedaż $^{12}/_{45}$ czyli $^{4}/_{15}$ części z części dóbr Romanowe sidło, także Mazurówka czyli Czołhańszczyzna zwanych, do Leokadyi Buczkowskiej należących.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 18.088 zł. 60 ct., a wadyum 905 zł. wa.

Majętność ta sprzedaną będzie na tym terminie także niżej ceny szacunkowej, jednak nie niżej sumy 6000 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze tut. sądu.

Dla wierzycieli hipotecznych ks. Jana Hryniewicza i Franciszki Partykowej z życia i miejsca pobytu niewiadomych, tudzież dla tych wierzycieli hipotecznych, którzyby dopiero po wystawieniu wyciągu tabularnego, tj. po 24 sierpnia 1886 prawa zastawu uzyskali, lub którymby niniejsza uchwała lub późniejsze z jakiegokolwiekbądź powodu doręczone być nie mogły, ustanowiono uchwałą z dnia 30 września 1886 l. 12460 p. adw. dra Mantla kuratorem, a p. adw. dra Horowitza tegoż zastępcą.

Tarnopol, 19 lutego 1887.

L. 6080. (1614 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy oszczędności w Wieliczce w kwocie 12 zł. 30 ct. i dalszych rat zapadłych w dniach 25 kwietnia, 23 maja i 24 czerwca 1887 w sądzie o godzinie 9 rano realność pod l. 50 w Przewozie przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 395 zł.

Zakład 40 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy i resztę warunków licytacyi przeglądnąć wolno w registraturze sądu.

O tem zawiadamia sąd interesowanych tych, którymby rezolucya licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 27 sierpnia 1886 do hipoteki weszli do rąk kuratora notaryusza Kazimierza Przychockiego w Wieliczce.

C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka, 22 grudnia 1886.

L. 13713. (1646 3—3)

W dniach 25 kwietnia, 26 maja i 23 czerwca 1887 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w budynku sądowym na zaspokojenie należącej się Pawłowi Ludwikowi 2ga im. Zalarskiemu kwoty 400 zł. z pn. przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod lwh. 389 w Chrzanowie, dłużniczki Franciszki Madejowej własnej.

Cena wywołania 806 zł.

Wadyum 80 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny w aktach do przejrzenia.

Chrzanów, 23 listopada 1886.

L. 170. (1050 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 27 zł. 55 ct. i 243 zł. 13 ct. w. a. z pn. na rzecz c. k. uprzyw. gal. akcyj. banku hipotecznego odbędzie się dnia 27 kwietnia 1887 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Mojżesza Gerstmana wedle dom. 18 pag. 36 n. 21 haer. własnej, w Tarnopolu pod l. 234/235 położonej.

Cena wywołania, poniżej której nawet realność ta na powyższym terminie sprzedaną będzie 6555 zł.

Wadyum 328 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 31 grudnia 1886 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem ad actum p. adw. dra Horowitza, a zastępcą tegoż p. adw. dra Mantla.

C. k. sąd obwodowy.

Tarnopol, 22 stycznia 1887.

L. 1515. (1361 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach podaje do wiadomości, że dnia 27 kwietnia 1887 o godzinie 10 rano w celu zaspokojenia wierzytelności przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników w kwocie 54 zł. z pn. sprzeda $^{1}/_{4}$ część realności wyk. hip. 17, $^{1}/_{2}$ realności wyk. hip. 18, i $^{1}/_{4}$ części realności wyk. hip. 20 objętych, w Kniażycach położonych, Jacentego Hałuna własnych, najwięcej ofiarującemu i niżej ceny szacunkowej, a nawet za jakąbądź cenę

Cena wywołania 226 zł.

Wadyum 23 zł.

Bliższe warunki licytacyi, wyciąg tabularny i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze.

Niżankowice, 31 marca 1886.

L 3281. (1563 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Chodorowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie, a mianowicie 13 rat pożyczkowych po 34 zł. 20 ct. i resztującego kapitału 464 zł. 35 ct. z pn. rozpisaną została przymusowa licytacya realności pod l. k. 28 subr. 72 w Hrusiatyczach, dłużników Michała i Maryi Turczyn własnej, w terminach:

dnia 27 kwietnia, dnia 31 maja i dnia 7 lipca 1887 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi 700 zł., zaś wadyum 70 zł.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny wywołania, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania, lecz nie niżej sumy równej pretensyom, którym pierwszeństwo przysługuje i pretensyom na tej realności zabezpieczonym.

Gdyby sprzedaż na powyższych trzech terminach nie nastąpiła, wyznaczono do ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 7 lipca 1887 godzinę 4 popołudniu, na który wszystkich wierzycieli pod rygorem §. 148 u. s. się wzywa.

Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze.

Chodorów, 29 września 1886.

L. 7217. (1564 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Chodorowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Abrahama Brilla w kwocie 300 zł. a. w. rozpisaną została przymusowa licytacya realności pod lk. 22 w Brzozdowcach położonej, dłużnika Wojciecha Bileckiego własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, w terminach dnia 27 kwietnia i 31 maja 1887 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi 1000 zł., zaś wadyum 100 zł.

Na tych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny wywołania.

Gdyby sprzedaż na powyższych dwóch terminach nie nastąpiła, wyznaczono do ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 31 maja 1887 godzinę 4 po południu na który wszystkich wierzycieli pod rygorem §. 148 u. s. się wzywa

Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze

Chodorów, 7 listopada 1886.

L. 5709. (877 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Winnikach ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia pretensyi Isaaka Hitnika w kwocie 93 zł. w. a. z pn., tudzież pretensyi Salomona Ber Bergera w kwocie 400 zł. i 60 zł. wal. austr. z pn. odbędzie się w zabudowaniu sądowem przymusowa publiczna sprzedaż realności tabularnej pod lk. 30 w Weinbergen położonej, Henryka Herz własnej, w jednym terminie w dniu 29 kwietnia 1887 o godzinie 10 rano.

Cenę wywołania stanowi kwota 4275 zł. w. a., poręczne 428 zł. w. a. z tem dołożeniem, że realność ta na tym terminie za jakąkolwiekbądź cenę także niżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.

O tem zawiadamia się Isaaka Hitnika, Salomona Ber Bergera, Henryka Herza, c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie, austryacki centralny ziemski kredytowy bank w Wiedniu, małoletnich Karola i Jana Herzów do rąk kuratora p. Zygmunta Groblewskiego, nieobjętą masę spadkową po ś. p. Janie Herzu do rąk kuratora Zygmunta Groblewskiego, jakoteż niewiadomą z życia i miejsca pobytu Zuzannę Herz do rąk kuratora Jana Steinmetza, Simę Jentę Goldberg, fundusz kościelny, szkolny i gminny w Weinbergen, spadkobierców Maurycego Lautersteina, Bernarda Landau, Abrahama H. Chierera, Abrahama Beglücktera, tudzież wszystkich wierzycieli tych którzy dopiero po dniu 17 października 1884 prawo zastawu na powyżej wymienionej realności uzyskali do rąk kuratora Jana Steinmetza.

Winniki, 20 listopada 1886.

L. 7184. (1763 2—3)

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowli konserwacyjnych drogowych, które mają być wykonane na gościńcach państwowych w krakowskim okręgu budowniczym w latach 1887, 188 i 1889 odbędzie się dnia 22 marca 1887 o godzinie 12 w południe w c. k. Starostwie w Krakowie licytacya ofertowa.

Ceny fiskalne robót, które mają być wykonane w roku 1887 wynoszą:

a) w sekcyi drogowej Wieliczka 1894 zł, 51 ct.;

b) w sekcyi drogowej Podgórze 7713 zł. $8^{1}/_{2}$ ct.;

c) w sekcyi drogowej Zator 5208 zł. $29^{1}/_{2}$ ct.;

Razem 14.815 zł. 89 ct.

Oferty wniesione być mogą na każdą sekcyę drogową z osobna albo też na kilka sekcyi, lub na wszystkie sekcye drogowe razem.

Jeżeli oferta obejmować będzie kilka, lub wszystkie sekcye drogowe, należy w takim razie zaofiarowanie podać osobno dla każdej poszczególnej sekcyi — zatwierdzenie bowiem nastąpi tylko według pojedyńczych sekcyi drogowych z uwzględnieniem najkorzystniejszego wyniku licytacyi.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa jako to: wykazy cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny, plany, ogólne i szczegółowe warunki budowy, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. starostwie, gdzie także w wyznaczonym powyż terminie, najpóźniej do godziny 12 w południe, wniesione być mają oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum wynoszące 5 procent ceny fiskalnej, tudzież winno w ofertach żądane wynagrodzenie nie tylko cyframi, ale także i literami być wyrażone.

Oferty nieułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 22 lutego 1887.

Rozmaite obwieszczenia.

L 4027. (1652 2—3)

C. k sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanych Kasjana Kopijczuka i Darję Baczyńską, iż w dniu 23 listopada 1853 zmarł w Paniowcach bez pozostawienia ostatniej

woli rozporządzenia, Teodor Kopijczuk, do którego spuścizny z ustawy oni są powołanymi i wzywa ich, aby w przeciągu roku od dnia ogłoszenia edyktu w sądzie tutejszym do złożenia deklaracyi spadkowej tem pewniej się zgłosili, ileże inaczej pertraktacya spadkowa z ustanowionym dla nich kuratorem w osobie Hawrysza Kopijczuka i z resztą spadkobiercami przeprowadzoną zostanie.

Mielnica, 3 grudnia 1886

L. 746. (1650 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kałuszu upoważnia niniejszem p. Michała Baczyńskiego, c. k. notaryusza w Kałuszu do sporządzania aktów opieczętowania, jak niemniej do sporządzania reszty aktów spadkowych po wszystkich w tusądowym powiecie zmarłych osobach, po których przeprowadzenie pertraktacyi spadkowej do kompetencyi tutejszego sądu należy.

C. k. sąd powiatowy.

Kałusz, 20 stycznia 1887.

L. 6635. (1638 2—3)

C. k. sad krajowy wzywa każdego, ktoby się znajdował w posiadaniu książeczki kasy oszczędności miasta Krakowa nr. 77.843 na 30 złr. opiewającej, na imię Leiba Sprunga wystawionej, aby w przeciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym edykt w „Gazecie Lwowskiej" po raz trzeci ogłoszonym zostanie, o tem sądowi tut. doniósł, gdyż w razie przeciwnym po upływie tego terminu, wyż wymieniona książeczka na ponowne żądanie Leiba Sprunga za nieistniejącą uznaną zostanie.

Kraków, dnia 19 marca 1886.

L. 5106. (1611 2—3)

Podaje się do wiadomości, że dnia 25 czerwca 18:6 zmarł w Wojniczu Szczepan Mrożek, bez rozporządzenia ostatniej woli, i wzywa się niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców, aby w przeciągu jednego roku zgłosili się w tutejszym sądzie i wnieśli oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego Wojciech Myciński kuratorem ustanowiony został, przeprowadzonym będzie z tymi i tym przyznany, którzy oświadczenie przyjęcia wniosą i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nie przyjęta, lub gdyby się nikt nie oświadczył, cały spadek jako bezdziedziczny Państwu przypadnie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Wojnicz, dnia 8 sierpnia 1886.

L. 4007. (1602 2—3)

C. k. sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ustanowił w sprawie egzekucyjnej Aby Gelbarda przeciw leżącej masie Edwarda Heindla pto 400 złr. dla niewiadomego z istnienia tarnopolskiego towarzystwa konsumcyjnego, kuratorem pana adw. Willaume, doręczając temuż tusądową uchwałę z dnia 27 stycznia 1887 l. 26304, 27211, 27235.

Uwiadamia się o tem tarnopolskie towarzystwo konsumcyjne i wzywa takowe, by kuratorowi potrzebnej informacyi udzieliło lub innego zastępcę dla siebie ustanowiło, gdyż w przeciwnym razie szkodliwe skutki, samo sobie będzie miało przypisać.

C. k. sąd pow. m. del.

Tarnopol, dnia 26 lutego 1887.

L. 1543. (1601 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejski delegow. w Tarnowie ustanawia dla niewiadomej z pobytu Zofii z Doboszów Kozłowej, kuratorem Józefa Matysa z Jastrząbki nowej, w sprawie tabularnej posiadłości wyk. hip. l. 22 Jastrząbka nowa.

Tarnów, dnia 4 lutego 1887.

L. 978. (1438 2—3)

Na prośbę Samuela Reohtschaffena i Leiby Wagnera wzywa się posiadacza przy pożarze Stryja zaginionej książeczki wkładkowej Towarzystwa kredytowego i oszczędności w Stryju z daty 11 marca 1886 Nr. 858 na kwotę 250 zł. a. w. i na imię Samuela Rechtschaffena i Leiby Wagnera wystawionej, by do sześciu miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu wyż wymienioną książeczkę tem pewniej okazał, gdyż w przeciwnym razie takowa za nieważną uznaną będzie.

Z c. sądu obwodowego.

Sambor, 1 lutego 1887.

L. 6506. (1493 2—3)

Niewiadomych z życia Blime, Borucha Feigę i Dudia Grünfeldów zawiadamiam, że ojciec ich Alter Grünfeld przed 26 laty zmarł w Czarnokońcach małych, bez rozporządzenia ostatniej woli.

Wzywam ich więc, aby do roku oświadczenie do spadku wnieśli, gdyż inaczej rozprawa ze zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem Mojżeszem Grünfeldem będzie przeprowadzoną.

C. k. sąd powiatowy.

Husiatyn, 6 października 1886.

L. 4911. (1594 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadaczy książeczki wkładkowej galic. kasy oszczędności z dnia 5 lipca 1882 nr. 32.985 na imię Jana Ihnatowicza wystawionej, pierwotnie na kwotę 200 złr. w. a., a wedle stanu z dnia 23 sierpnia 1886 na kwotę 90 złr. 23 ct. w. a. opiewającej, aby takową w przeciągu sześciu miesięcy licząc od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszem rozpisanego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej" sądowi przedłożyli, a to tem pewniej, ileże po bezskutecznym upływie tego czasu powołana książeczka na żądanie Jana Ihnatowicza za amortyzowaną uznaną zostanie.

Lwów, dnia 12 lutego 1887.

K. 1420. (1585 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Husiatynie zawiadamia zaginionego Antoniego Smielowskiego, że dla niego c. k. notaryusz Zawadzki kuratorem ustanowiony został.

Husiatyn, dnia 21 lutego 1887.

Ł. 5383. (1584 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Husiatynie zawiadamia Srula Flamm, iż ojciec Eizyk Flamm umarł 21 października 1866 w Kociubińczykach bez rozporządzenia ostatniej woli.

Ma on się do spadku do roku zgłosić, gdyż inaczej rozprawa będzie przeprowadzoną ze zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem Jonlem Flamm z Kociubińczyk.

Husiatyn, dnia 15 lipca 1886.

L. 44. (1583 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Matwija Steć czyli Szkrobut celem doręczenia temuż tus uchwały tabularnej z 21 marca 1885 l. 980 kuratorem adw. dra Mijakowskiego.

O tem zawiadamia się Matwija Steć czyli Szkrobut z wezwaniem, ażeby do ustanowionego kuratora zgłosił się lub innego zastępcę ustanowił.

Złoczów, 5 lutego 1887.

L. 1135 (1742 2—3)

C. k. sąd obwodowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Józefa Myszkowskiego a względnie tegoż niewiadomych spadkobierców, że pozwem de praes 16 grudnia 1886 l. 9159 Katarzyna Borzęcka i wspóln. zaskarżyli ich o zeznanie prenotacyi Kazimierza i Franciszki Majkowskich za właścicieli dóbr Łażek wykazem hip. l. 414 objętych za usprawiedliwioną i uznanie powodów za tabularnych właścicieli takowych którzy do postępowania pisemnego i obrony w 90 dniach wnieść się mającej dla nich ustanowionemu kuratorowi adw. Sterkowiczowi ze substytucyą adw. Wąsikiewicza doręczono i wzywa pozwanych aby albo innego zastępcę ustanowili i o nim sądowi obwodowemu donieśli albo adw. Sterkowiczowi informacyi udzielili ile że z takowym spór ten na ich niebezpieczeństwo przeprowadzonym będzie.

Nowy Sącz, 19 lutego 1887.

L. 253 (1741 2—3)

Jego Ekscelencya Prezydent ck. sądu krajowego wyższego we Lwowie w myśl §. 301 p. k. mianował na pierwszą zwyczajną z dniem 10 maja 1887 o godzinie 9 przed południem rozpocząć się mającą kadencyę sądu przysięgłych przy ck. sądzie obwodowym w Brzeżanach przewodniczącym Trybunału sądu przysięgłych Prezydenta sądu obwodowego Wiktora Ramskiego zaś zastępcami przewodniczącego ck. Radców sądu krajowego Waleryana Bajewskiego, Wojciecha Tramplera, Albina Turzańskiego Tomasza Kolasińskiego dra Emila Hillbrichta i Edwarda Trusiewicza.

Z Prezydyum ck. sądu obwodowego

Brzeżany, 2 marca 1887.

L. 3573 (1757 2—3)

W sprawie drobiazgowej Mikołaja Solskiego przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Katarzynie Malejki ze Słobudki o 28 złr. 28 ct. ustanawia się dla pozwanej kuratorem Jana Wyszatyckiego ze Starejropy wzywając pozwaną, by kuratorowi udzieliła dowodów lub innego pełnomocnika sądowi przedstawiła. Do rozprawy drobiazgowej wyznacza się termin na dzień 21 marca 1887 o godzinie 9 przed południem

C. k. sąd powiatowy

Starasól, 17 czerwca 1886.

L. 3318 (1761 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Strzyżowie wzywa nieobecnych z życia i miejsca pobytu niewiadomych Macieja i Stanisława Gaborskich aby w przeciągu jednego roku wnieśli oświadczenie do spadku po śp. Macieju Gaborskim na dniu 4 grudnia 1855 z pozostawieniem kodycylu zmarłym w prost jako też przez głowę zmarłego w dniu 5 czerwca 1 84 Wawrzyńca Gaborskiego a to tem pewniej ileże w razie przeciwnym zakończoną zostanie rozprawa z ich kuratorami dla pierwszego w osobie Stanisława Łukaszka a dla drugie w osobie Jana Krupskiego ustanowionymi.

Strzyżów, 29 sierpnia 1886.

L. 3574 (1758 2—3)

W sprawie drobiazgowej Mikołaja Solskiego przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Katarzynie Malejki ze Słobudki o 20 złr. ustanawia się dla pozwanej kuratorem Jana Wyszatyckiego ze Starejropy wzywając pozwaną, aby kuratorowi udzieliła dowodów lub innego pełnomocnika sądowi przedstawiła. Do rozprawy drobiazgowej wyznacza się termin na dzień 21 marca 1887 o godzinie 9 przed południem.

C. k. sąd powiatowy

Starasól, 16 czerwca 1886.

L. 7863 (1762 2—3)

C. k sąd pow. w Winnikach wzywa niniejszem kupca Rozenfelda ze Lwowa i wszystkich tych wierzycieli, którzy do spadku śp. Jana Gwalberta Żórawskiego zmarłego w Winnik. 12 sierpnia 1884 bez poz ostatniej woli rozporządzenia pretensye mają, ażeby takowe najdalej do dnia 1 lipca 1887 o 9 rano, zgłosili i na tym terminie płynność i należność tychże wykazali, gdyż inaczej, jeżeli spadek przez wypłaty zgłoszonych należytości wyczerpany zostanie i im pretensyjne prawo zastawu nie służy ani pomyśli §. 814 u. c. o zaspokojenie ze spadku upominać się niemogą.

C. k. sąd powiatowy

Winniki, 14 stycznia 1887.

L. 267. (1426 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą Rachelę z Zweigów Keilową, iż celem zastępywania jej w sprawie spadkowej po jej ojcu Izraelu Zweigu, ustanowionym został dla niej kuratorem Süsche Salomon w Tuchowie.

Tuchów, dnia 28 stycznia 1887.

L. 11291. (1473 2—3)

Z miejsca pobytu niewiadomych Florentynę Dawid, Julię Klimecką i Izabelę Polakiewicz zawiadamia się, że celem doręczenia im tusądowej uchwały tabularnej z dnia 30 grudnia 1885 l. 12431 dozwalającej wpisu prawa własności połowy realności pod l. k. 307 w Krośnie, wyk. hip. 189 objętej dotąd na imię Mikołaja Pierzchalskiego zapisanej, na imię Antoniego Lazarowicza, ustanawia się dla nich kuratorem Józefa Zburzila w Krośnie, któremu pomienione uchwały się doręcza.

C. k. sąd powiatowy

Krosno, 30 listopada 1886.

L. 6963. (400 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Żółkwi uwiadamia masę ks. Józefa Krynickiego a względnie jego nieznanych z życia i miejsca pobytu spadkobierców, że przeciw nim gmina miasta Żółkwi o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 400 złr. m. k. z połowy realności w Żółkwi pod nr. $76^2/_4$ położonej, wyk. hip. l. p. 209 gminy Żółkwi objętej, z pn., pozew wytoczyła, w załatwieniu którego termin do wolnej rozprawy na dzień 17 marca 1887 godz. 9 rano uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 6963 wyznaczony został.

Oraz ustanowił sąd dla tych pozwanych kuratora w osobie p. adw. dra Karcza w Żółkwi i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. sąd powiatowy.

Żółkiew, dnia 19 września 1886.

L. 235. (1425 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Skawinie podaje do wiadomości, że w ts. depozycie znajduje się od lat przeszło trzydziestu:

1) na rzecz masy Józefa Starowiejskiego złożone w myśl polecenia Tarnowskiego c. k. sądu obwodowego z 14 kwietnia 1856 l. 181 książeczka lwowskiej kasy oszczędności Nr. 24376 na 56 zł. 42 ct. i skrypt dłużny z daty Jurczyce, 15 października 1846, którym Karolina Biberstein Starowiejska zobowiązała się wypłacić Janowi Biberstein Starowiejskiemu kwotę 450 złr. mon. konw. tytułem części obowiązkowej i na dobrach Jurczyce kwotę tę ubezpieczyła.

2) na rzecz masy Jana Zajączkowskiego, złożone w wyśl polecenia tarnowskiego c. k. sądu obwodowego z 14 kwietnia 1856 l. 335 poświadczenie odbioru kwoty 64 złr. $30^1/_4$ct. mon. kon. Nr. 2241 wystawione w Wiedniu 22 lipca 1853 przez c. k. główną kasę funduszu umorzenia długu Państwa.

Niewiadomych właścicieli tych depozytów wzywam, aby w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni wykazali swe prawo, albowiem w przeciwnym razie depozyta te jako przepadłe Wysokiemu skarbowi przyznane wydane zostaną.

Skawina, dnia 20 lutego 1887.

L. 4113. (1418 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Wojniłowie ustanawia w sprawie c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw nieobjętej masie spadkowej Jurka Kaszczyszyna pto 5 rat po 30 złr. w. a. z pn, dla zapozwanej masy spadkowej Jurka Kaszczyszyna, kuratorem Stanisława Kaszczyszyna, w Serednem zamieszkałego, któremu też sądowy tus. nakaz płatniczy z dnia dzisiejszego do l. 4249 doręczono.

Wojniłów, dnia 31 sierpnia 1885.

L. 11185. (1381 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu oznajmia masie krydalnej Samuela Martiniego względnie niewiadomym z nazwiska miejsca pobytu i życia wierzycielom tej masy, tudzież samemu Samuelowi Martiniemu z miejsca, pobytu i życia niewiadomemu, że przeciw nim został dnia 22go września 1886 do l. 11185 przez Rozalię Eufrozynę 2a im. Rutkowską, pozew wytoczony o wykreślenie ze stanu biernego realności w Jarosławiu pod l. k. 37 krak. przed. sumy 72 zł. m. konw. i że ustanowiono dla nich kuratora adwokata kraj. dr. Gaberlego, któremu pozew z allegatami doręczonym zostaje.

Wzywa się ich zatem, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczyli lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli

Jarosław, 15 października 1886.

L. 5009. (1448 3—3)

C. k. sąd powiatowy wzywa nieobecnych i miejsca pobytu niewiadomych Augusta, Franciszka, Władysława i Jana Ziemba, ażeby przez głowę matki Katarzynę Ziemba do spadku ś. p. Ignacego Ruszczyńskiego z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej swej woli 29go maja 1886 w Harasymowie zmarłego w przeciągu roku się zgłosili i deklaracyę wnieśli, a do zastępywania tychże ustanawia się Piotra Szymańskiego z Harasymowa kuratorem.

C. k.. sąd powiatowy.

Obertyn, 31 października 1886.

L. 5754. (1403 3—3)

C. k. sąd miejski delegowany w Krakowie w sprawie komitetu administracyjnego Zboru Ewangielickiego w Krakowie przeciw J. Goldwaserowi o uznanie, iż kontrakt najmu sklepu w realności pod l. 79 Dz. I w Krakowie rozwiązany został, mianuje dla pozwanego J. Goldwasera kuratorem adw. dr. Koya, z zastępstwem adw. dr. Ławrowskiego; doręcza pierwszemu wyrok z dnia 6 lutego 1687 l. 4259 imieniem J. Goldwassera i podaje do publicznej wiadomości.

Kraków, 16 lutego 1887.

K. 11186. (1444 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu oznajmia Józefowi Królikiewiczowi z miejsca pobytu i życia niewiadomemu, lub jego z nazwiska i miejsca pobytu życia niewiadomym spadkobiercom lub prawonabywcom, że przeciw nim został dnia 22go września 1886 l. 11186 przez Rozalię Eufrozynę 2a im. Rutkowską, pozew wytoczony o wykreślenie ze stanu biernego $^2/_3$ części realności w Jarosławiu pod l. k. 37 krak. przedm. prawa najmu i że ustanowiono dla nich kuratora adw. dr. Gaberlego, któremu pozew z allegatami doręczono.

Wzywa się ich zatem, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczyli, lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Jarosław, 15 października 1886.

L. 14457. (1439 3—3)

C. k. sąd obwodowy dla spraw wekslowych w Samborze wzywa posiadacza weksla w Borysławiu dnia 27 listopada 1885 przez Uszera Horoszowskiego na własne zlecenie na sumę 100 zł. w. a. wystawionego w Borysławiu dnia 15go grudnia 1886 płatnego, a przez Irego Horoszowskiego akceptowanego, by ten weksel w przeciągu 45 dni, licząc czas od trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej", tem pewniej sądowi tutejszemu przedłożył, o ile że po upływie terminu powyższego weksel ten na dalsze żądanie Uszera Horoszowskiego zaamortyzowanym zostanie.

Sambor, 21 grudnia 1886.

L. 1514. (1573 2—3)

C k. sąd powiatowy w Uhnowie zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Michała Bonciun, że Filip Bonciun wniósł przeciw niemu pozew o uznanie własności ciała hipotecznego wyk. hip. l. 63 gminy kat. Krzewicy objętego i że ustanowiono mu kuratora w osobie Wasyla Wytyka, naczelnika gminy z Krzywicy, któremu doręczono pozew, a oraz do roz-

prawy ustnej termin na dzień 31 maja 1887 na godzinę 9 rano ustanowiono.

Rzeczą tedy pozwanego jest kuratorowi dostarczać potrzebnych do obrony środków, lub innego pełnomocnika ustanowić i o tem sąd zawiadomić, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Uhnów, dnia 16 lutego 1887.

Z. 2640. (1641)

Vom k. k. Samborer Kreis- als Handelsgerichte wird hiemit bekannt gegeben, daß in das Handelsregister für Gesellschaftsfirmen die Firma: „Erste Borysławer Dampfbrettsäge von Goldhammer et Wechsler in Drohobycz" eingetragen wurde.

Die Besitzer dieser Firma sind Jonas Goldhammer, David Websler und Leiser Goldhammer; das Unternehmen dieser offenen Handelsgesellschaft beruht bloß auf einer mündlichen Verabredung ohne bestimmter Kapitalseinlage, ist auf unbestimmte Zeit geschloßen und hat am 1. Jänner 1887 begonnen.

Die Gesellschaft wird collectiv durch zwei der Mitgesellschafter vertretten und die Firma derselben derart gezeichnet, daß unter dem Abdrucke der Stampiglie mit der Aufschrift des obigen Namens der Firma Jonas Goldhammer, oder Leiser Goldhammer vertretend diese beiden Mitgesellschafter den Namen „Goldhammer", dagegen David Wechsler, immer als zweiter Firmazeichner den Namen: „Wechsler" fertigen werden.

Sambor, am 1. März 1887.

Z. 4791. (1789)

Das k. k. Landes als Handels-gericht in Krakau, verordnet im Handelsregister für Gesellschafts-firmen die Eintragung der Löschung des Teodor Sixt, als offenen und vertretungsberechtigten Gesellschafters unter der Firma: „Erste galizische Portland-Cement, Fabrik in Szczakowa.

Krakau, den 25. Februar 1887.

Z. 18823. (1729 1—3)

Vom k. k. St. deleg. Bezirksgerichte in Königgräz, wird bekannt gemacht, daß Anna Vyslouzil, 44 Jahre alte Gattin des k. k. Militär-Bau Werkmeisters Josef Vyslouzil, geboren israelitisch, als Tochter des Abraham Berner und der Dine Berner in Lemberg am 30. Mai 1880, in Königgräz, ohne letztwillige Verfügung mit Hinterlassung eines beweglichen Vermögens per circa 856 fl. gestorben ist.

Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welchen Personen auf ihre Verlassenschaft Erb oder sonstige Rechte zustehen, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert ihre Rechte binnen einem Jahre, vom unten angesetzten Tage bei diesem Bezirks-gerichte anzumelden, und unter Ausweisung ihres Erbrechtes die Erbserklärung einzubringen, als sonst die Verlassenschaft, für welche inzwischen Ju. Dr. Karl Prochazka, Advokat in Königgräz, zum Curator bestellt worden ist, mit jenen, die sich werden erbserklärt und ihren Erbsrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet, der nicht angetretene Teil eventuell, wenn sich Niemand erbserklärt haben wird, die ganze Verlaßenschaft vom Staate als erblos eingezogen würde.

K. k. städt. deleg. Bezirksgericht.
Königgräz, am 20. Dezember 1886
Der k. k. Landesgerichtsrath.
Fischer.

L. 821 (1810 1—3)

Erazma Janickiego, niewiadomego z miejsca pobytu zawiadamia się. że Sara Kohl wniosła 1 lutego 1887 do l. 821 przeciw niemu pozew o zapłacenie 100 złr. wa. że w tej sprawie termin do rozprawy sumarycznej na dzień 23 marca 1887 godzinę 9 rano wyznacza się kuratorem dla niego Władysława Rubczyńskiego ustanawia i temuż pozew doręcza się

Wzywa się przeto tegoż aby albo osobiście albo przez pełnomocnika w sądzie jawił się lub ustanowionemu kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielił inaczej złe skutki zaniedbania sam sobie przypisać musi.

C. k. sąd powiatowy
Kamionka str., 13 lutego 1887.

L. 647/D. f. (1764 1—2)

Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego dnia 30 kwietnia 1887 losowania obligacyj funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej, tudzież wielkiego Księstwa Krakowskiego, będzie począwszy od 20 marca br. zasystowane przepisywanie obligacyj indemnizacyjnych któreby przy przepisaniu musiały dostać odmienne numera.

Po ogłoszeniu wyniku losowania przepisywanie obligacyj na nowo się rozpocznie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.
Lwów, 8 marca 1887.

L. 7479. (1561 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie podaje do wiadomości, że dnia 1go stycznia 1886, zmarł w Złoczowie Abraham Geber bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ichoka i Mendla Geberów do spadkobrania powołanych, a z miejsca pobytu niewiadomych, wzywa się, aby do roku, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia w sądzie się zgłosili i swoje oświadczenie do spadku przedłożyli, gdyż po upływie tego czasu rozprawa spadkowa z oświadczonemi spadkobiercami i Zallelem Hammerem dlań ustanowionym kuratorem przeprowadzoną zostanie.

Złoczów, 20 listopada 1886

L. 17857. (1374 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia nieznanych z życia i miejsca pobytu Damiana i Salomeę Czerewków, względnie tychże nieznanych z życia i miejsca pobytu spadkobierców, że ks. Bazyli Lisikiewicz w dniu 29go grudnia 1886 do liez. 17857 wyniósł przeciw nim pozew o uznanie prawa zastawu dla sumy 100 zł. m. k. w stanie biernym realności pod l. k. 139 M. w Przemyślu zaintabulowanego za zgasłe i wykreślenie takowego, w skutek którego pozwanym uchwałą z dnia 7 stycznia 1887 l. 17857 kurator ad actum w osobie adw. dr. Tarnawskiego, z zastępstem adw. dr. Smutnego ustanowiony i temuż pozew celem wniesienia obrony do dni 90 doręczony został.

Wzywa się przeto pozwanych, ażeby co do swej obrony z kuratorem wcześnie się porozumieli lub innego pełnomocnika sądowi przedstawili, inaczej skutki zaniedbania, sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, 7 stycznia 1887.

L. 9350. (728 1—3)

C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Józefowi Premingerowi, że przeciw niemu został dnia 3 marca 1887 do l. 9350 na rzecz B Brechera, wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 230 zł. 47 ct. w. a. z pn.

Gdy miejsce pobytu Józefa Premingera nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw dr. Dziędzielewicza, a tegoż zastępcą adw. dr. Weisstein i wspomniony nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym został.

Wzywa więc zatem Józefa Premingera, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wynikające następstwa szkodliwe sam sobie przypisze

Lwów, dnia 5 marca 1887

L. 353 (1715 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu zawiadamia niewiadomych z miejsca, życia i pobytu Feliksa i Maryanny Kirszaneków, że przeciw nim wniósł Jan Batorowicz pozew o zapłacenie kwoty 23 zł. 25 cnt., w skutek czego termin do roprawy drobiazgowej na dzień 6go maja 1887, o 8 godzinie rano wyznaczony został.

Ustanawiając dla niewiadomych z miejsca pobytu Feliksa i Maryanny Kirszaneków, kuratora ad actum w osobie adw. dr. Apfla wzywa się niniejszym pozwanych, aby potrzebne do obrony środki przed powyższym terminem dostarczyli, lub też innego zastępcę prawnego obrali, albo sami do rozprawy się stawili, inaczej skutki z zaniedbania tego wynikłe sami sobie przypiszą.

Drohobycz, 8 lutego 1887.

L. 894. (1711 1—3)

C. k sąd obwodowy w Brzeżanach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Grzegorza Pospiechala, że ustanowił dlań w sprawie Samuela Rawicza jako cesyona ryusza Mojżesza Katza pto 50 złr. w. a. z pn., kuratora w osobie adw. dr. Gottlieba w Brzeżanach i temuż uchwały w tej sprawie zapadłe doręcza.

Brzeżany, 18 lutego 1887.

Doniesienia prywatne.

83 1626 1—3

Ogłoszenie licytacyi.

C. k. upr. galicyjski akcyjny
BANK HIPOTECZNY
we Lwowie

podaje do powszechnej wiadomości, że zapadłe z dniem 31 grudnia 1886 roku a nieprolongowane i niewykupione zastawy w **kasie zaliczkowej**, mianowicie:

papiery wartościowe, klejnoty, drogie kamienie, perły, korale, złoto, srebro itd.

w dniach 4 i 5 kwietnia 1887 r. **o godzinie pół do 10tej przed południem,** wobec c. k. notaryusza, przez publiczną licytacyę najwięcej ofiarującemu za gotowiznę sprzedane będą.

Licytacya odbędzie się w lokalnościach gmachu Banku hipotecznego pod Nr. 15 plac Halicki (w lokalu na ten cel urządzonym w podwórzu na lewo).

Uwaga. Tylko do dnia poprzedzającego licytacyę mogą być przeznaczone do sprzedaży zastawy wykupione lub odnośne zaliczki prolongowane.

Dyrekcya.

IZYDOR WOHL

ulica Sykstuska l. 6

we Lwowie

poleca Szan. P. T. Publiczności

swój WYŁĄCZNY skład

HERBATY ROSSYJSKIEJ

Kaysow, dosk. czarna	½ kilo . .	1	60
" " melange	" " . .	1	80
Suszong, wyborna	" " . .	2	—
" najlepsza	" " . .	3	—
Melange karawanowa	" " . .	4	—
Fu-czu Fu { Nr. I.	" " . .	3	20
" II.	" " . .	4	60
" III.	" " . .	6	—
K. & S. Popow { funt	1 r. 60 k.	2	40
"	2 " — "	3	—
"	3 " 50 "	3	75
Wysiewki { wyborna	⅛ kilo	1	60
H. prima	" "	1	80
non plus ultra	" "	2	50

☞ Łaskawe zlecenia odwrotną pocztą, opakowanie franco. (7162 24 -?

SKŁAD KAWY

Artura Kościckiego

pod godłem

WE LWOWIE, Chorążczyzna l. 22.

WE LWOWIE, Chorążczyzna l. 22,

poleca dobrą i wydatną kawę,

sprowadzoną wprost od producentów z Ameryki południowej

Kosztuje we Lwowie:

1 kilo zł. 1.70 i 1.80

Na prowincyi:

4½ kilo zł. 8.70 i 9.15 franco. (4 18—?)

„Niemam wcale tych gatunków kawy, które inni pod nazwą mojego godła ogłaszają."

W minucie bez szczotkowania świecąco

1316 8—3 czyste buty!

(Płynne czernidło).

Flüssige Moment-Glanzwichse

zaprowadzone w c. k. konnicy.

Świeci się w okamgnieniu, schnie zaraz i sprawia, że skóra staje się nieprzemakalną. Nie traci w żadnym wypadku barwy a wilgoć nie wpływa na takowe szkodliwie. Jest dla wszelkiego rodzaju obuwia, a szczególnie dla skór **lakierowanych środkiem** bardzo stosownym i bardzo praktycznym na cholewy butów wysokich, niedościgniętym przy czyszczeniu **szorców** i wszystkich innych przedmiotów skórzanych, które w jednej minucie zupełnie **odnawia**. Czernidło pod nazwą **„Flüssige Moment-Glanzwichse"** udowodniło swą dobrą jakość szczególnie tam, gdzie się znajduje wielka ilość obuwia (bucików dla dzieci) do czyszczenia a gdzie czyszczenie zwykłem czernidłem zajmuje wiele czasu.

Ceny przesyłek franco:

Paczka z 2ma flaszkami	1 zł. 30 ct.
Paczka z 6ma flaszkami	3 zł. — ct.
Paczka z 12ma flaszkami	4 zł. 80 ct.

Za gotówkę, lub pobraniem u **L. Feitha jun. w Bernie (na Morawie).**

L. 207. (1629 3-3)

Ogłoszenie.

Celem oddania w przedsiębiorstwo wykonania i dostawy sprzętów dla nowego gmachu Uniwersyteckiego w Krakowie, odbędzie się dnia 24 marca 1887 o godzinie 12 w południe w kancelaryi Senatu akademickiego przy ulicy Grodzkiej w Krakowie licytacya, za pomocą ofert pisemnych.

Warunki przedsiębiorstwa i rysunki mogą być przejrzane, począwszy od dnia 10 marca 1887, w kancelaryi Uniwersyteckiej, w godzinach urzędowych.

Kraków, dnia 7 marca 1887.

St. Tarnowski,

rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Dr. A. MAJEWSKIEGO

Zakład wodoleczniczy

we Lwowie (w Kisielce) otwarty przez całą zimę.

6365 48—?

L. 1696. (1599 3—3)

Obwieszczenie.

Dnia 18 marca 1887 i następnych odbędzie się w mieście Tarnowie, w Galicyi, stacyi kolejowej, pierwszy główny jarmark na konie, odznaczający się doborem koni poprawnej rasy.

Tarnów, 28 lutego 1887.

Sadzonki i nasiona leśne

pewnej kiełkowatości, przesyła za zaliczką na łaskawe zamówienia **leśnictwo Zassów pod Czarną.**

Nasienie (za 1 funt)

sosna	1 zł. 30 ct.
świerk	0 zł. 45 ct.
modrzew	0 zł. 65 ct.
akacya	0 zł. 25 ct.
olszyna	0 zł. 45 ct.
krategus	0 zł. 20 ct.

Sadzonki (za 1000 sztuk)

sosna	1 letnia	0 zł. 60 ct.
sosna	2 letnia	1 zł. — ct.
świerk	1 letni	0 zł. 80 ct.
świerk	2 letni	1 zł. 60 ct.
modrz.	1 letni	1 zł. — ct.
akacya	1 letnia	3 zł. — ct.
dębina	1 letnia	6 zł. — ct.
olszyna	3 letnia	4 zł. — ct.
brzoza	3 letnia	5 zł. — ct.

1738 2—12

Złoto i Srebro w płynie do pozłacania i naprawy ram, przedmiotów z drzewa, szkła, metalu, kamienia, gipsu, skóry, papieru i t. p. do posrebrzania przedmiotów metalowych. Środek wyborny i trwały. Zastosowanie bardzo pojedyncze. Cena od flaszki 1 zł. Cena od 6 flaszek 5 zł., za gotówką lub pobraniem należytości u **Leopolda Epsteina** w Bernie (Morawskim.)

96 1707 2—20

Ogłoszenie.

Ponieważ klasztor OO. Karmelitów Bosych w Czernej wkrótce zamierza w Dębniku otworzyć fabrykę marmurów, zatem odtąd wszelkie w tym względzie zamówienia na mocy prawa własności wyłącznie sobie zastrzega.

O. Fran. Xaw. Drescher.

1170 5—5 Przeor.

Kto się waha,

jaki środek ma wybrać przeciwko **swemu** cierpieniu ze wszystkich w gazetach **zachwalanych, ten niechaj napisze kartę korespondencyjną do księgarni nakładowej** w Lipsku, w której niechaj **żąda broszury „Przyjaciel chorych"** W pomienionej książeczce opisane są obszernie **najlepsze i najpewniejsze środki domowe** (medykamenta) i załączone dla objaśnienia

świadectwa chorych.

Te świadectwa świadczą najwymowniej, **iż bardzo często pojedyńczy środek domowy wystarcza do wyleczenia chorób**, któreby się mogły zdawać **nieuleczalnemi**. Gdy chory rozporządza **właściwym środkiem**, wtedy można oczekiwać wyzdrowienia **nawet w ciężkiej słabości i dla tego** niechaj żaden chory nie **zaniedbuje zamówić** sobie „Przyjaciela chorych." **Za** pomocą tej książeczki, która wcale **na to** zasługuje, aby ją przeczytano, może każdy bardzo łatwo zrobić właściwy wybór. Zamawiający broszurkę nie poniesie **żadnych wydatków na przesyłkę.**

WINA butelkowe z królewsko węgierskiej Centralnej piwnicy wzorowej

zostającej pod nadzorem i kontrolą królewsko-węgierskiego Ministerstwa handlu, które swą marką ochronną za naturalność i chemiczną czystość wszystkich tych win poręcza

białe i czerwone, stołowe, deserowe i kuracyjne

wedle szczegółowych cenników, które na żądanie rozsyła

Główny skład dla Galicyi

i wyłączny zastępca

ST. MARKIEWICZ

we Lwowie, w rynku.

Biuro wywiadowczc i ogłoszcń

J. Polińskiego

we Lwowie, ulica Karola Ludwika l. 5 poleca oficyalistów, nauczycieli i wszelką służbę.

793 16—3

Iwonicz

rozpoczął rozsyłkę **ługu jodobromowego** o stężeniu ługu z **Kreuznach**. Cena zniżona na 1 złr. 10 ct. w. a. za litr. Również zgłoszenia na sól leczniczą i muł przyjmuje DYREKCYA. 14 8 2—3

L. J. Malewski

ul. Dominikańska l. 5. Lwów.

Poleca wyrabiane w swej fabryce **korki katalońskie** do beczek i butelek w lepszej jakości od zagranicznych, jako też drzewo korkowe i koła do mielenia jageł, oraz podeszwy i koreczki damskie.

Przytem mam sobie za obowiązek oznajmić publicznie, że w spółce nigdy nie byłem i nie jestem, przeto przestrzegam P. T. domy handlowe, aby się nie pozwoliły w błąd wprowadzać innemi twierdzeniami fałszywemi

I. gal. fabryka korków katalońskich założona w r. 1877. 7 3—12

We *Lwowie* skład główny w magazynach **P. K. MIKOLASCHA,** i u wszystkich aptekarzy, fryzyerów i magazynach perfum.

VELOUTINE

Puder ryżowy specyalnie PRZYGOTOWANY Z BIZMUTEM

Przez **CH^les FAY**, Fabrykanta Perfum

PARYŻ, 9, Ulica de la Paix, 9, PARYŻ

Cena za wielką butelkę oryginalną Złr. 1.25 kr.

Nussa Złotówka i Pomarańczówka

są napoje smaczne i **strawne w najwyższym stopniu**, nabyte przez destylowanie najszlachetniejszych owoców.

Można je nabyć we wszystkich lepszych sklepach korzennych.

Amsterdamer Liqueur-Fabrik-Commandit-Gesellschaft in Mödling bei Wien.

BOLESŁAW MIKULIŃSKI

krawiec męzki,

dostawca uniformów dla PP. Urzędników c. k. uprzyw. kolei Karola Ludwika i c. k. kolei Państwowej

poleca P. T. Publiczności swój

MAGAZYN i PRACOWNIĘ SUKIEN MĘSKICH

we Lwowie, plac Halicki, l. 12.

Na każdą porę roku otrzymuje wielki wybór materji z pierworzędnych fabryk.

Wykonuje wszelkie suknie jak najstaranniej podług najnowszej mody po cenie umiarkowanej.

Telegram:	Adres:	Telefon:
Bolesław Mikuliński	**Bolesław Mikuliński**	**Nr. 164.**
Lwów	we Lwowie, plac Halicki l. 12.	

Jubiler i Złotnik

JAN JARZYNA

Lwów, Plac Maryacki Hotel Europejski,

poleca znaczny zapas biżuteryi własnego wyrobu i srebra stołowego. Pierścionki zaręczynowe, obrączki i szpilki ślubne i wszelkie zamówienia wykonuje we własnej pracowni w jak najkrótszym czasie

---

Materye wełniane modne

na męskie i damskie ubrania poleca w największym wyborze i po cenach bardzo przystępnych, na sezon wiosenny

handel sukna i towarów wełnianych modnych pod firmą:

Jan Wallach i Syn

Lwów, Rynek l. 33, rok założenia 1841,

1163

również **sukna uniformowe dla PP. urzędników** ściśle według przepisu po bardzo przystępnych cenach.

Wyłączne zastępstwo nadwornych fabryk

Bösendorfera

jakoteż J. HEITZMANA i SYNA.

Główny skład dla Galicyi i Bukowiny Fortepianów, Pianin i organów

kościelnych i pokojowych

L. MARKA

we Lwowie, Rynek l. 8.

I Pierwsza koncessyonowana

Szkoła muzyczna.

Nauka gry na fortepianie w III. oddziałach: I. Dla początkujących. II. Wyższy. III. Do wydoskonalenia gry. Nauka śpiewu solowego. Dyrekcya pośredniczy bezinteresownie w udzielaniu miejsc ukończonym nauczycielkom. Koncerta, Wieczory i Popisy dla uczenników wszystkich oddziałów bezpłatnie. Prospekt i Statuta otrzymać można w szkole. Sprzedaż fortepianów **na raty miesięczne** po 15 zł. Nowe Krzyżowe fortepiany od 275 zł. Wypożyczalnie od 5 zł. Zamiana używanych instrumentów. Jedyne zastępstwo organów z Ameryki. 3

Zawsze z najświeższych towarów ... [illegible]

Skład towarów korzennych O. T. Winckiera

O. T. Winckiera

we Lwowie, ul. Teatralna l. 7.

poleca:

Kawę i herbatę chińską, i mielony, Rum i Arak, rodzynki, daktyle i figi, Migdały i Orzechy, Powidła i Miód, Bryndzę i Ser, Masło, Smalec i Słoninę. Cukier, na własnych maszynach rżnięty

Rozolisy i Likwory, Wina i Koniak, Farby do farbowania jaj i cukrów, Niesłodzone wódki z karyntckich ziół alpejskich.

Codzień świeże drożdże!

Powyżej polecam: śledzie, sardynki, moskale, musztardy i oliwę, kawior, minogi, pomarańcze i cytryny, cykatę, czekolady i wszystkie, w zakres handlu korzennego wchodzące towary w **doborowym gatunku, po najtańszych cenach.**

☞ Przy większym odbiorze liczę po cenach hurtownych lub posyłam franco do najbliższej stacyi kolejowej. 1816 1—3

Cenniki franco i gratis.

Od roku 1856

powszechnie z praktyczności i trwałości za najlepszą uznaną

Masę, z prawdziwego pszczelnego wosku, **do zapuszczania podłóg** w 6ciu kolorach;

Krochmal połyskujący, brylantowy, nie do porównania najlepszy wyrob;

Lakiery i farby olejne (nie żywiczne) gotowe do użytku;

Szczotki i pędzle do wszelkiego gospodarczego użytku, piórka do prochu, skórki irchowe i trzepaczki;

Farby bez trucizn do farbowania **pisanek i sukien;**

Farby do fasad, gips, cement, wapno hydrauliczne, i ter pogazowy;

Farby olejne w tubkach i akwarelowe, płótno malarskie, palety olejne i werniksy;

Smarowidło i oleje do osi;

Korki, maszynki, kapsle i lak do butelek;

Szuwaks w płynie nadający bez szczotkowania obuwiom najpiękniejszy czarny połysk;

Karuk rybi w płynie jedyny (Mój) środek do sklejania szkła, porcelany, alabastru, gipsu i etc.;

Farby, lakiery i pokosty drukarskie;

Masa i atrament hektograficzny. 1817 1—3

poleca

O. T. Winckler

we Lwowie, ul. Teatralna l. 7.

Złoto i srebro w płynie.

do pozłacania, posrebrzania i do naprawy ram u obrazów i zwierciadeł, przedmiotów z drzewa, metalu, szkła, porcelany, skóry, papieru i t. p.

Użycie bardzo łatwe dla każdego. Cena flaszki wraz z pendzlem 1 zł., 6 flaszek 5 zł., 12 flaszek 9 zł. Za pobraniem, lub przesłaniem należytości z góry u **L. Feitha jun. w Bernie,** (na Morawie). 1317 6 10

L. 48. CES. KRÓL. UPRZYW. (1198 3—3)

Galic. Akcyjny Bank hipoteczny

Dziewiętnaste zwyczajne

Walne Zgromadzenie Akcyonaryuszów

c. k. uprz. Galicyjskiego Akcyjnego Banku Hipotecznego
odbędzie się
w sobotę d. 16 kwietnia 1887 r. o 10 rano,
w gmachu Banku Hipotecznego we Lwowie

PRZEDMIOTY ROZPRAW:

1. Sprawozdanie z obrotów Banku za rok 1886.
2. Sprawozdanie Rady nadzorczej o zamknięciu rachunków i powzięcie dotyczącej uchwały.
3. Oznaczenie dywidendy za rok 1886.
4. Wybór dwóch członków Rady nadzorczej i wybór uzupełniający dwóch członków Rady nadzorczej (§ 43 statutów).
5. Sprawozdanie o stanie funduszu pensyjnego.

Pp akcyonaryusze, którzy mają zamiar wziąć udział w tem walnem zgromadzeniu, zechcą w myśl § 63 statutu złożyć akcye swoje najdalej **do dnia 19 marca b. r.** w głównej kasie Towarzystwa we Lwowie lub we Filiach Zakładu w Czerniowcach, Krakowie i Tarnopolu, na które oprócz pokwitowania wydane im będą także karty legitymacyjne, uprawniające do wstępu na Walne Zgromadzenie.

Pp. akcyonaryusze, którzy przysługujące im prawo głosowania zamierzają wykonać przez pełnomocników, zechcą pełnomocnictwa, na odwrotnej stronie kart legitymacyjnych umieszczone, wypełnić i własnoręcznie podpisać.

Zamknięcie rachunków i bilans złożone będą na ośm dni przed Walnem Zgromadzeniem w sekretaryacie Rady nadzorczej, gdzie za okazaniem karty legitymacyjnej Pp. akcyonaryuszom wydane będą.

Lwów, 26 lutego 1887.

Rada nadzorcza.

§ 63 W każdem Walnem Zgromadzeniu głos mają ci akcyonaryusze, którzy przynajmniej na 4 tygodnie przed zebraniem się zwyczajnego lub nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia złożyli nadające im prawo głosowania akcye wraz z niezapadłemi jeszcze kuponami w kasie Towarzystwa lub w innych miejscach, które Rada nadzorcza przy ogłoszeniu zwołania oznaczy. — Na złożone akcye wydane będą kwity i karty legitymacyjne do wstępu na Walne Zgromadzenie.

§ 65. Każdy akcyonaryusz ma prawo do tylu głosów, ile razy po 10 akcyj złożył. Żaden jednak z akcyonaryuszów, bez względu, czy w własnem imieniu czy jako pełnomocnik głosuje i żaden pełnomocnik, czy jednego czy więcej akcyonaryuszów, więcej niż 50 głosów mieć nie może.

§ 66. Prawo głosowania na Walnem Zgromadzeniu może wykonywać akcyonaryusz tak osobiście, jakoteż i przez umocowanie drugiego akcyonaryusza, mającego prawo głosowania. Wyjątkowo mogą być zastąpieni małoletni przez swego opiekuna, zostający pod kuratelą przez swego kuratora, kobiety przez pełnomocnika, spółki bandlowe przez jednego z prowadzących firmę stowarzyszenia, w ogóle przez członka do tego umocowanego, osoby moralne przez jednego z swych przełożonych, chociażby ci sami nie byli akcyonaryuszami.

(Przedruk nie będzie płacony.)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 ... Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki ... Fiałkowskich.